BÂYİLERDEN «İSLÂM ZİRVE KONFERANSI» İLÂVEMİZİ İSTEYİNİZ!..

21 MAYIS 1976
21 C. Evvel 1396

BEŞ LİRA
BİR D.M.

21

Sebil

Siyasi, Edebî, Tarihî
HAFTALIK GAZETE

herşey hak için

Sahib ve Başyazar
KADİR MISIROĞLU

ELLİ YILLIK AYRILIKTAN SONRA,
EMÂNÂT-I MUKADDESE ÖNÜNDE

KUR'AN TİLÂVETİ

VE... YENİ BİR DEVRİN BAŞ

TARİHE BİR BAKIŞ:

Topkapı Saray-ı Humâyunu, Osmanlı Devleti'nde batırıcı batılılaşma başlayıncaya kadar İslâm Âlemi'ne nizam verilen en yüksek makamın mekânıydı. Bu yüzden, sonraki saraylarda olduğu gibi onda Avrupâî uslûp nâmına hiç bir şey mevcut değildir. O, İslâm-Türk rûhunun kaynaşıp müşterek bir enmuzeç hâline gelen vekar, asâlet, nezâhet ve şahsıyetinin âbidevî bir ifâdesinden ibârettir. O, bekâ ve azamet ilham eden çınarları, vahdet ve tesânüdü tedâi ettiren birbirine muttasıl küçük, zarif ve sâde görünüşlü binaları, huzur ve sükûn dolu salonları ve, koynunda bir sır gibi «Emânât-ı Mukaddese» yi taşımaktan doğan ilâhî havasıyla bizim en millî ve dinî eserlerimizden biridir.

Bu sarayın «Mesned-i Hılâfet» olan «Emânât-ı Mukaddese» yi muhâfaza mevkiinde bulunması, bir maddî yapı için tasavvur olunacak şereflerin en büyüğüdür. Türk Devleti Reisinin «Hâdim-ül Haremeyn-i Şerifeyn» sıfatını hâiz olarak bu sarayda ikamet ettiği devirlerde, onun en dış kapısından girenlerin yüreklerini tatlı bir haşyet doldururdu. Zira orada atılan her adım insanın «Halîfe-yi rûy-i zemin» ile «Emânât-ı Mukaddese» ye biraz daha yaklaşmasını sağlardı. Bunun mânâsını çok iyi anlayan ecdâdımız, tâ millî tarihimizin efsânevî şahsiyetlerinden biri olan Yavuz Sultan Selim Hân'dan itibâren, bu mübârek mekânda Kur'an-ı Kerim tilâvetini hiç bir saat veya dakika bile inkıtâa uğratmadan devam ettirmişti. Gerçekten Kâinâtın Fahr-i Ebedisi'ne âid mukaddes emânetlerin saklandığı «Hırka-i Saadet Dâiresi» ni hemen her devirde, İstanbul'un en güzîde hâfızlarının okudukları Kur'an-ı Azîmüşşan'ın nûrânî tecellileriyle aydınlatıp huzura garketmeyi başta gelen dinî bir vazife saymışlardı. Bu durumu İslâm-Türk rûhunu çok iyi kavramış ve bütün yazılarında terennüm etmiş bulunan büyük şâir Yahya Kemal Bey mütâreke yıllarında yâni İstanbul'un düşman işgâli altına girdiği o meş'um devirde İstanbul'da münteşir «İleri Gazetesi»nde yazdığı bir yazı ile son derecede şâirane bir sûrette ifade etmiştir. Gazetenin 14. Şubat. 1921 tarihli nüshasında «Hılâfet'e Yakın Bir Gün» serlevhasıyla yayınlanan bu yazıda Topkapı Sara-yı Hümâyunu anlatılmakta ve şöyle denilmekteydi:

«... Revan Köşkü'nde gezerken kulağıma derinden bir Kur'an sesi geldi. Birdenbire İslâm mîmârîsini tam mânâsiyle gördüm. Çünkü İslâm mîmârîsinin içine, bir rûh gibi muhakkak rahle başında bir Kur'an sesi lâzım. O ses olmadığı zaman bu mîmârî kuru bir şekilde görünüyor. Bu fikrimi rehberim Lütfü Bey'e söyledim. Ve bu Kur'an sesinin nereden geldiğini sordum.

«— Hırka-i Saâdet Dâiresi'nden!» dedi. Yavaş yavaş sesin geldiği pencereye yaklaştım. Baktım; yeşil, yemyeşil rûhânî yeşil bir dâire, pencereye arkasını çevirmiş bir hâfız, öteki âleme dalmış bir rûhun istirâhatiyle okuyor; diğer bir hâfız da gözlerini yummuş bir köşede tesbihini çekerek bekliyor.

Rehberim Lütfü Bey'e sordum. Hırka-i Saâdet'de ne zamanlar bu hatim indirilir? Lütfü Bey gülümseyerek kulağıma dedi ki: «Her gün! Her saat! Dörtyüz seneden beri geceli gündüzlü bilâfâsıla...»

Hayretten gözlerim kapanmış dinliyordum. Lütfü Bey biraz mâlumat verdi. «Yavuz Sultan Selim Hılâfet'in alâmâtı olan Hırka-i Şerif, Sened-i Şerif ve diğer Emânât-ı Mübâreke'yi Mısır'dan İstanbul'a hatimler indirterek getirmiş. mimarbaşı ve ustalar, asıl tevdi. olunacak makamı harıl harıl inşâ ederlerken sefer yorgunluğuna bakmaksızın sabaha kadar ayakta beklemiş. O gece geceli gündüzlü Kur'an okunması için bir vazife tertip ederek kırkıncısı bizzat kendi olmak üzere kırk hâfız tâyin eylemiş. İşte o günden bu âna kadar bu dâirede bir sâniye tevakkuf etmeksizin Kur'an okunuyor. Bu hâfızlar el'an kırk kişidir. Dâimâ ikişeri nöbetleşe vazifeleri ifâ ederler. Bu gün de bu iki hâfızın nöbeti» dedi.

Bu gece, bu saat, ben burada bu satırları yazarken Hırka-i Saâdet Dâiresi'nde Kur'an okunuyor! Tam dörtyüz seneden beri de böyle fâsılasız okunmuş.

O günden beri bu düşünce bir saat rakkası gibi hâfızamda sallanıyor. O günden beri Hılâfet'in Türk kalbinde ne kadar derin bir temeli olduğunu duydum. Hılâfet makamı olan İstanbul'da böyle bir makamın yanında dört asırdır durmamış bir Kur'an sesi olduğunu bilmezdim. Nice Türkler, hattâ nice İstanbullular da bilmezler. Bu sarayın içinde dörtyüz seneden beri olmuş ihtilâller, hall'ler; kıtaller bu Kur'an sesini bir an susturamamış. Bu hâdiseyi idrak ettikten sonra İstanbul'dan niçin çıkarılamıyoruz? bu şüpheyi halleder gibi oldum.»

FAKAT:

Fakat 1926 yılına gelindiğinde Hılâfet yıkılmış. Halife vatancüdâ kılınmıştı. Ama her, nedense bu kadîm an'ane -belki de devrin idârecilerinin bundan habersiz olmalarından dolayı- devam etmekteydi. Bu tarihte İstanbul'a gelen birinci Reisicumhur -ihtimâl içindeki emsâlsiz hazineleri görmek sâikasıyla- buraya da uğramış ve bir tesâdüfle Hırka-i Saâdet Odası'nda muttasılan yani gece ve gündüz dörtyüz küsur yıldan beri devam eden bir Kur'an tilâvetinden haberdar,

OKUYUCULARIMIZLA hasbihal

Bazı okuyucularımız gazetemizin fiatından şikâyet etmektedirler. İlk nazarda haklı gibi görünen bu şikâyet okuyucularımızın bilmelerine imkân olmıyan bir takım sebeplerden doğmaktadır. Şöyleki:

1. Gazetemizin sol veya renksiz birtakım bol sahifeli günlük gazetelerle mukâyese edenler yanılmaktadırlar. Zira, bunların milyonları aşan husûsî ilân gelirleri vardır. Esâsen hiçbir günlük gazetenin satış bedeliyle ayakta durmasına imkân yoktur. Bu gibi gazeteler zararlarını kapatmak için ucuz tarife ile verilen resmî ilânları bile tenezzül edip almamaktadırlar.

2. Küçük günlük gazeteler ise çıkışlarından itibaren bir yıl geçtikten sonra dâhil oldukları resmî ilâna kadar mutlaka birkaç milyon zarar ederler. Ancak resmî ilâna geçtikten sonra ki alâ külli hâl durumlarını kurtarabilirler.

Haftalık olan gazetemiz için, ne resmî ve ne de husûsî ilân alma imkânları mevcuttur. Bu sebepten bütün yük satış bedeline binmektedir. İşte bu yüzden günlük gazetelerle mukâyese edilmemiz doğru değildir.

ve milli Kazete okuyan şeyret esas eski yazı
tin kitapları okuyan fiyatı bir sebeb bu haftalık
Kazete altın tarih 2. nisan 1976, ve en arka
sahifete Halk partisine güzel serap yazıları iyi başarılar
fiatı işi fıraya baliyalım mesela akşam milliyet
Cumhiriyet bunlar komunus Kazetesi 150 kuruş ve
siz sebil 500 lira olursa sana sorayim memleyete
millete yeni bir yayınmı olur yoksa soy kunma olur
150 kuruşa siz her gün satın her müslüman alsın eyer
500 kuruşa olursa 10 kişi alır bu hizmet olmaz Beki
tertibi yeni kazeteler ortaki ahirlik bakımından
arada bir fark bulamadım bu bahalık nerden icap
etti

Gazetemizin fiatından şikâyet eden okuyucu mektuplarından birinin son derecede yakışıksız ibâreler taşıyan bir parçası.

3. Çarşaf gibi şeklen bize benzer haftalık menfî gazete ve mecmualarla kıyas edilmemiz de doğru değildir. Zira bunlar oturmuş müesseselerin ve belli kadroların eseridir. Bir Hürriyet müessesesi *«Çarşaf»* için munzam bir kuruşluk masraf yapmak mecbûriyetinde değildir. Kâğıt bedeli dışında hiçbir külfete girmeden emrindeki kadroya bir de böyle bir mevkûte çıkarmaları emrini verebilmektedir. Üstelik bunlar zengin müesseselerdir. Yöneldikleri yıkıcılık dâvâsı için birinden uğrıyacakları zararı diğerinden elde ettikleri kârla kolayca karşılıyabilirler. Halbuki SEBİL bütün teşkilâtını sırf kendisi için ve yeniden kurmuş bulunmaktadır.

4. Sağ cephedeki mümâsil mevkûtelerle gerek fiat ve gerekse sâir husûsiyetlerimiz itibariyle bir mukâyeseye girişmiyoruz. Bunun takdirini değerli okuyucularımıza bırakmayı daha uygun buluyoruz. Umûmiyetle hepsi de bir ücret mukâbilinde dercedilen yazılar yerine bir tek kalemden veya sümmettedârik bedelsiz yazılarla doldurulan mevkûteler arasındaki fark âşikârdır.

Sebil, iman cephesinin en yüksek tirajlı ve güçlü sesi olma yolunda sizlerin hararetli alâka ve teveccühlerinizle ilerliyecektir.

Tasarladığımız birçok hamleler vardır. Bunlar arasında devamlı bir parasız ilâve ile bu gibi şikâyetlere mahâl kalmıyacağı kanaatindeyiz. Bu sayı İstanbul'da toplanan *«İslâm Ülkeleri Hariciye Vekilleri Konferansı»* dolayısıyla yayınladığımız ilâve ile bu istikâmette ilk adımı atmış bulunuyoruz.

Hepinizi Allah'a emanet eder selâm ve hürmetlerimizi arzederiz.

SEBİL

LANGICI

olmuştu. İşte o andan itibaren bu mukaddes mekânda susturulan Kur'an-ı Kerim sadâlarının yerini elli yıl müddetle arada bir içeri dalan turist kafilelerinin kedi miyavlamasını andıran vaveylâları almıştı.

Uzun müddet bir mâtem karanlığına terkedilen Emânât-ı Mukaddese, tam yarım asır sonra, 14 Mayıs 1976 Cuma gecesi, Bâyezid Câmii Şerifi İmam ve Hatibi Hacı Hâfız Abdurrahman Gürses Hocamızın o lâhutî sesiyle okuduğu Kur'an-ı Kerim'in ürpertici ihtizazlarıyle yeniden sarsılmış âdeta üzerindeki nisyân tozlarının silkelenişi gibi mes'ûd bir ânı idrak eylemiştir. Bu tecelliyi itmam ve ikmâl etmek üzere, Başbakan yardımcısı Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'ın, bütün İslâm Âlemi'nin seçkin mümessilleri önünde irâd eylediği nutuk, yeni bir devrin başlangıcı sayılmaya lâyık bir büyük mânâ taşımaktaydı.

VE YENİ BİR DEVRİN BAŞLANGICI:

Daha dün İslâm Devletlerinden gelen misafirlerle -nezâketen olsun- mukaddes câmilerimize girmek faziletini gösteremeyerek kapıda bekleyen devlet adamlarımızın yerine bugün «Başvekil yardımcılığı» gibi bir sıfatı hâiz olduğu halde kalbi ve vicdanı imanlı Türk Milleti'nden kıl kadar ayrı olmayan bir devlet adamına sâhip olabilmeyi mümkün kılan bir devri idrak etmek gamlı mümin gönüllerini mesrûr eden büyük tecellî ve gelişmedir. Hâdise'nin tavsifinde mübâlağa ettiğimizin sanılmaması için, o gece, o mübârek mekânda resmî bir ağızdan sâdır olan bu iman dolu cümleleri- noktası, virgülüne kadar aynen sunmak istiyoruz:

BAŞBAKAN YARDIMCISI PROF. DR. NECMEDDİN ERBAKAN'IN 7. İSLÂM ÜLKELERİ KONFERANSI DELEGELERİNE 13 MAYIS 1976 SAAT 21.00 DE İSTANBUL TOPKAPI SARAYI'NDA YAPTIĞI KONUŞMA

Bismillâhirrahmânirrahîm

İslâm Ülkelerinin Muhterem Dış İşleri Bakanları,

İslâm Ülkelerinin Muhterem Temsilcileri,

Muhterem Misafirler,

Muhterem Basın Mensupları, Radyo ve TV temsilcileri,

Allah'ın selâmı üzerinize olsun.

Hepinize hoş geldiniz diyorum. Yeryüzündeki bir milyarlık İslâm Âlemi'nden gelen temsilciler olarak hepinizi hürmet ve muhabbetle selâmlıyorum.

Hicrî 13 Cemazi-ül Evvel 1396 ve Milâdi 13 Mayıs 1976 gününe raslayan bu mübârek Cuma gecesinde böyle tarihî ve büyük mânâlar taşıyan bir yerde bizi bir araya toplayan Cenab-ı Hak Zülcelâl Hazretlerine sonsuz şükürler olsun.

Bu gece hepimizin hayâtı boyunca unutamıyacağı tarihî bir gece yaşadığımıza inanıyorum.

Biraz evvel buraya girerken hepimizin bir bir altından geçtiğimiz tarihî Topkapı Sarayı'nın kapısının üzerinde Kelime-i Tevhid «Lâ ilâhe illâllah Muhammedü'n Resûlüllah» yazılıdır.

Bu sarayı Sultan Fâtih İstanbul'un fethini müteakip yaptırdı. Devlet işlerini burada gördü. Asırlar boyu bu sarayda bütün İslâm Âlemi'ne hizmet için geceli gündüzlü ihlâs ile çalışıldı. Asırlar boyu hakkı ve adâleti bütün yeryüzüne yaymak için hareket eden ordular bu meydanda toplanarak yola çıktılar. Endonozya'nın, Filipinler'in, Hollanda müstemlekesi olmaması için gönderilen donanmanın sevk kararı bu sarayda alındı. Libya, Fas, Tunus ve Cezayir'in yabancıların istilâ ve zulmünden kurtarılması için gönderilen donanmaların ve orduların sevk kararı bu sarayda alındı.

Şu anda hepimizin sırtımızı dayadığımız şu arkadaki saray binasının içinde Server-i Kâinat Peygamber Efendimiz Aleyhisselâtü Vesselâm'ın sancağı var, mübarek hırkası var, kılıçları var, Sakal-ı Şerifleri var, yabancı ülkeleri sulh yoluyla, hidâyete, doğru yola dâvet eden mübârek mektupları var.

Bu arkamızdaki binada Kâbe-i Muazzama'nın anahtarı var.

Sizler ki, bugün yeryüzünde, Suudî Arabistan'dan Moritanya'ya Endonozya'dan Fas'a kadar arza yayılmış nüfusu bir milyara varan 50'ye yakın Müslüman Ülkelerden gelen temsilcilersiniz. İslâm Konferansı münasebetiyle tarihî şehir İstanbul'a teşrif ettiniz. Bu gece burada Hicretten 1396 sene sonra hepimiz beraberce Peygamber Efendimiz Aleyhisselâtü Vesselâm'ın mübârek emânetlerinin huzurunda tekrar bir araya toplandık.

Ey Müslüman Ülkelerden gelen Temsilciler, size hitap ettiğim bu mikrofonun üzerine konduğu şu gördüğünüz taş, asırlar boyu bu saraydan bütün Dünya'ya hakkı ve adâleti yaymak için hareket eden şehitler ve gâziler ordularının sefere çıkarken sancaklarını koyduğu taştır.

İşte bugün de biz bu tarihî bahçede toplanıp dayanışmamızı kuvvetlendirdikten sonra, hakkı adâleti bütün yeryü-

(Devamı 12. Sayfada)

başyazı

BİR DÖNÜM NOKTASI

İslâm Dünyası'nı çökertmek isteyenler, yekvücud bir *«Cihan-ı Husûmet»* hâlinde hareket etmiş ve tatbik mevkiine koydukları sinsi ifsad plânlarını bu âlemin başı ve mümessili mevkiindeki Türk Milleti üzerine teksif etmişlerdi. Bu yüzdendir ki, İslâm'dan ilk inhiraf, bu ülkede baş göstermiş ve tarihî alışkanlıklar sebebiyle de merhale merhale Mağrib'den Endenozya'ya kadar yayılmıştır.

İslâm düşmanlarıyla bunların -çok defa yüksek mevkilere kadar çıkabilen- içimizdeki ajanları, bu inhirafı gerçekleştirmek için yüz yılı aşan bir müddettenberi çürük ve safsatadan ibâret bir görüşü hararetle tervic ve telkin etmişlerdir.

Bu safsata, Garb'ın kaydettiği teknik terakkinin bizim tarafımızdan da gerçekleştirilebilmesi için, *«din, ahlâk ve tarih şuuru gibi topyekün mânevî kıymetlerimizin bir mâni teşkil eylediği»* iddiâsında ifâdesini bulmaktaydı. Bu sakim görüş, Dimyat'taki pirince giderken evdeki bulgurdan olma darb-ı meselini hatırlatacak bir tarzda, matlûb olan teknik terakkiyi gerçekleştiremediği gibi, bu uğurda millî ve mânevî varlığımızın da harcanıp tüketilmesine münçer olmuştur. Gerçekten, bugün Batı karşısındaki mevkiimiz bunun aldatmaz bir delilidir.

Osmanlı Devleti, hâlet-i nezide iken bile Rusya, İngiltere, Fransa ve İtalya'nın teşkil eylediği bir müşterek cephe karşısında dört yıl yiğitçe döğüşebilmiş ve ancak bundan sonradır ki; dahilî ihânetlerin de yardımıyla yenilmişti. Bugün bu devletlerin teşkil edecekleri bir cephe karşısında ne kadar dayanabileceğimizi düşünmek, hükmümüzün doğruluğunu isbata kâfidir. Kısaca söylemek gerekirse, Türkiye'de bugüne kadar devam eden resmi tutum, Batı ile aramızdaki mesâfenin kapatılmasını gâye edindiğini söylemesine rağmen, netice tamâmen aksine tecellî etmiş bu mesâfe hergün biraz daha artmıştır. Bu da pek tabiîdir. Zira Batı'ya yetişmek için, mâni zannedilen din, ahlâk ve an'anelerimizin, haddızâtında bir terakkî âmili oldukları bilinmemekte veya bilinmek istenmemekteydi. Onların desteğinde yürüyen bir sınâî kalkınma hareketinin ehemmiyetinin anlaşılabilmesi için, 1976 yılına kadar geçen yüz yılı aşkın bir arayışlar ve çırpınışlar devresinin idrak edilmesi, hazindir.

İslâm'dan inhirafın ilk olarak başladığı Türkiye, asra varan bir tecrübe ve imanını muhâfaza edebilen efkâr-ı umûmiyenin baskısıyla yeni yeni uyanmaya ve bu hatalı yoldan dönme temâyülleri göstermeye başlamıştır. Gerçekten bütün tahrip ve imhâ hareketlerine rağmen, rûhundaki iman cevherini ilâhî bir siyânetle muhâfaza edebilen milletimiz, bozuk maarif sisteminin yetiştirdiği yarı münevverlere istikamet verecek bir dirâyet ve liyâkat göstermiştir. Bunu iman ve mâneviyât düşmanı CHP'yi reyleriyle hemen her seçimde reddedip çocuklarının büyük bir kısmını -mekteplerdeki menfî telkinâta rağmen- iman vecdiyle teçhiz eylemekle başarmıştır.

Halkımızın bu sağlam tutumu, bir müddetten beri rûh ve dimağları İslâm düşmanları tarafından fethedilmiş bozuk münevverler zümresinin karşısında, îman ve tarih şuuruyla mücehhez vatan evlâtlarından müteşekkil yeni ve ümid vâdedici saflar teşekkül etmesini sağlamıştır. Bu durum, murdar küfür ve ilhad illetine tutulanların yüreklerini hınç ve gayzla dolduran bir *«kendine dönüş»* mevsiminin başlamasını intac etmiştir.

Bugün bu baharı, yaza ulaştırmaya memur imanlı kadro, fikir, idâre ve siyâset sâhalarında fiilen işe başlamış bulunmaktadır. Her biri bir sıtaj ve alışma devrinde bulunan bu kadronun genç kahramanları, küfrün bileğini an be an biraz daha bükerek ona pest dedirtme noktasına doğru hızla ilerlemektedir.

«İslâm Devletleri Zirve Konferansı» nın İstanbul gibi asırlarca Merkez-i Hılâfet olmuş bir mübârek ve tarihî şehirde toplanması, Türkiyemizdeki iman-küfür mücâdelesinin mü'minler lehine bir dönüş noktasını teşkil etmiştir. Artık İslâm kelimesinden tefahhuş eden ve lâikliği İslâm düşmanlığı tarzında anlayıp tatbik edenlerin güçleri tükenmiş, mukavemetleri kırılmıştır. Dünya'da ve Türkiye'de ortaya çıkan maddi ve fikrî gelişmeler, bundan böyle inananların mukadder galebe ve muzafferiyetlerine hiç kimsenin gölge düşürmeye gücü yetmiyeceğini isbat eden bir manzara arzetmektedir. Mübârek olsun!..

Kadir Mısıroğlu

Sebil

TAHLİL

Kemalist İnkılâbın Fârikaları

1 — LÂDİNİLİK

— 15 —

Gerçekten M. Kemal Paşa'nın daha önce İttihat ve Terakki erkânı kadrosu içinde bulunmak ve onların plân ve proğramlarını benimsemiş olmak gibi malûm sıfatları sebebiyle kendisini ümidlendirecek ilk muvaffakiyet anlarından itibaren Saltanat ve Hılâfeti yıkmayı ve bunların yerine lâdini içtimâi bir nizam tesis etmeyi düşünmesi kadar tabiî bir şey olamaz. Bunu, kendisinin yakın arkadaşlarının hâtıratlarında yer alan çeşitli beyanlar da teyid ve tevsik etmektedir. Bunlardan biri de uzun müddet meb'usluk ve bir ara da «Şark İstiklâl Mahkemeleri» Reisliği yaparak kürtçülük gayesiyle değil, tamâmen islâmi maksatlarla hareket etmiş bulunan Şeyh Said'in tenkîlinde kullandığı Mazhar Müfid (Kansu) Bey'dir. Daha ilk harekete geçtiği anda kendisiyle teşrik-i mesâi etmiş bulunan Mazhar Müfid, O'nunla aynı efkâr ve hissiyâtı paylaştığı için kısa zamanda «mahrem-i esrar»ı olmuştu. O derecede ki; bilâhare inkılâb dersleri okutmaya başlayan meşhur Adliye Vekili Mahmud Esad Bozkurt bile M. Kemal Paşa'nın lâik bir cumhuriyet te'sisi fikrini ilk defa nerede ve ne zaman ortaya attığını öğrenmek isteyince, bunu Mazhar Müfid Bey'den sormak mecbûriyetinde kalmıştır. Mazhar Müfid Bey de, bu suâli cevaplandırabilmek için M. Kemal Paşa'dan müsaade istemiş ve gerekli iznin sâdır olması üzerine mes'eleyi açıklığa kavuşturmuştur.

Mazhar Müfid Bey'in **«Erzurum'dan Ölümüne Kadar Atatürk'le Beraber»** adıyla Türk Tarih Kurumu tarafından 1966 yılında basılan hâtıralarının birinci cildinde bu husus şu sûretle hikâye edilmektedir:

Kemalist İnkılâbın

— XXI —

Kadir Mısıroğlu

«— ...Bu geceki toplantımız da bir hayli uzun sürmüştü. Toplantının sona ermesinden sonra Mustafa Kemal Paşa'ya:

— Paşam kararlarımızı verdik. Emir ve kumandayı da size bıraktık. Arkadaslarımızın düşünmek ve karar almak yolunda zamana ihtiyaçları olmadı. Şahsınıza ve enerjinize karşı umûmî ve istisnâsız bir güven hâkim.

Diyerek devam ettim:

— Esasen benim icin çok mes'ele yok. İstanbul'a gidip parti kavgaları yüzünden hasıl olmuş bulunan kin ve garazın sevk ve tesiri altında asılmaktan ise, millî mücâdelede ve millî dâvâ yolunda ölmeyi tercih ederim. Ancak, aydınlanmaya muhtaç olduğum birkaç nokta var.

M. Kemal Paşa, tebessüm ederek, vaktin gecikmesine rağmen hiç bir yorgunluk duymaksızın:

— Buyurun söyleyiniz.

Dedi.

— Bu mücâdeleye tabiî mu vaffak olmak azim ve irâdesi ile girmiş bulunuyoruz. Muvaffakiyet ve zafere ulaştığımız takdirde hükümet şekli ne olacak? Bu hususta sarih bir şey söylemediniz.

Paşa'nın yüzündeki tebessüm çizgileri daha çok yayılmış, genişlemişti. Gözleri gülüyordu. Tatlı ve yumuşak bir sesle:

— Ne olmasını tasavvur buyuruyorsunuz?

Dedi.

Sualimin, hedefini ve muhatabını değiştirmesiyle ben müşkül duruma girmiştim. Ne demeli, nasıl bir kanaat izhar etmeli idim? Çünkü toplantımızın resmî safhasında Paşa Pâdişahlıktan, Pdişah ve Hılâfet müessesesinin istikbâlinden ve rejimden bahsetmeyerek, bu bahisleri kapalı geçerek sâdece:

«Hakimiyet-i Milliye'ye müstenit kayıtsız ve şartsız müstakil bir Türk Hükümeti» nden bahsetmişti. Bu ne demekti?. Benim anlayış ve telâkkime göre «Cumhuriyet» ten başka bir şey değildi. Böyle olduğuna göre kendisi niçin:

— Müstakil bir Türk Cumhuriyeti.

Dememişti?. Paşa uzun bir düşünceye daldığımı görünce:

«— Azizim Mazhar Müfit Bey, bu mes'ele hakkında şimdiden bir şey söylemek istemem. Hattâ mevzuu bahsetmemek doğru olur.»

Diyerek devam etti:

«Bu bahsi münakaşa etmenin zamanı gelmemiştir. Gelince, görüşürüz. Karar verilen her şeyin tatbiki için vakit ve zamanını beklemek ve o zamanın geldiğini bilmek lâzımdır. Şimdi sâdece düşman tazyiki altında bulunan Pâdişahı ve muhâsım kuvvetlerinin işgâl ve istilâsına uğramış olan vatanımızı kurtarmak için çalıştığımızı ifâde etmekte fayda vardır. Bugünün ve içinde bulunduğumuz şartların icâbı budur.»

Aramızdaki hususî hasbıhâle hâkim bu bahis böylece kapanmış oluyordu...» A.g.e. sh. 34-36)

Mazhar Müfid Bey M. Kemal Paşa ile aralarında daha Erzurum Kongresi sıralarında cereyan eden bu konuşmadan sonra mes'eleyi aydınlatan şu bilgiyi de nakletmektedir:

M. Kemal Paşa'nın İngiliz baş-

وقت

يومی غزته

نومرو: ۲۹۷۱

مطبعه و اداره‌خانه‌سی

... باب عالی جاده‌سنده، جغال اوغلی یوقوشنده

استانبول - ۱۹۷۱ - اداره: ۱۹۷۰ — تلغراف: استانبول - وقت

۲۳ رمضان ۱۳۴۴ صالی ۶ نیسان

منور بر خوجامز تورکجه نماز قیلدیردی: آلله بویوك

« دیکه: او الله در، بردر، الله هر کسك امدادینه یتیشن اولو مولادر.

دوغورمادی، دوغورولمادی و اوکا عیار هیچ کیمسه بولونمادی. »

شعورینه صاحب هر مسلمان اوزدلزله یاپیلان بو نیازی تقدیر ایدر کن، خوجادار قافالیلر طرفندن تهدید ایدیلمشدر

تورکجه نماز قیلدیران خوجا: جمال الدین افندی

Türkçe Kur'an (!..) ile namaz kıldırma safsatasının ilk mübeşşirlerinden: Göztepe Câmii Şerifi İmam ve Hatibi Dersiamdan Cemâleddin Efendi. 6 Nisan 1926 tarihli «Vakıt» Gazetesinde halka «münevver» olarak takdim olunuyor. Bâtıldan yana olunca, hoca da olsa münevver'dir. Haktan yana olunca ise...

anatomisi

kısiyle İstanbul'a geri çağırılması üzerine ortaya çıkan hâdiseler ve yapılan tekliflerden biri de şuydu:

«Zat-ı Şâhâneye bir telgraf çekelim ve İttihat ve Terakki'nin evvelce kullandığı taktiği kullanalım. Kırsekiz saat zarfında milletin itimadını hâiz bir kabine teşkil edilip Meclis-i Müessesân dâvet edilmediği takdirde ne Pâdişahlık müessesini ve ne de hükümeti tanımıyacağımızı bildirelim.»

Mazhar Müfid Bey'in anlattığına nazaran (Sh. 58 ve dv.) M. Kemal Paşa bu teklife pek hiddetlenmiş ve daha o günden bu kabil hissiyat ve düşüncelerin ortaya konulmasına muhâlif kalmıştır. Ancak M. Kemal Paşa'nın Mazhar Müfid gibi güvendiği insanlar arasında ileride lâik bir cumhurî sistem kurmayı düşündüğü yine aynı hâtıratta yer alan beyanlardan açıkça anlaşılmaktadır. Gerçekten Mazhar Müfid Bey hâtıralarının yetmişikinci sâhifesinden itibaren şu izahatı vermektedir:

(Devamı var)

TESBİT

Sâdık Özarslan

TAKİPSİZLİK KARARI...

Yazının adına bakıp da sizlere bir resmi tahkikat neticesini duyuracağımı zannetmeyiniz. Mahkemelik olup da kurtulan bir adamın serencâmını da anlatacak değilim. Lâkin anlatacaklarım muhakemelerden büsbütün uzak da değildir! İmanlı vicdânımızı, mahkeme ve suâllerle verilen cevapları da bir muhakeme olarak kabûl edebiliriz.

Mahkeme ve muhakemeyi sizlere bırakarak diyoruz ki; gerçekten bizlerde, bizden olanlara karşı bir yurdum duymazlık ve lâkaydî, hatta tanımazlık vardır. Biz, bizi tanımıyoruz; bizden olanı tanıyıp tanıtmıyoruz. Takdîr yok; fakat tekdîr çok!.. Teşvik yok, hem de yıkıcı tarafından tenkîd çok!.. İrtibatlar, alâkalar kesik. Tebrikleri yalnızca bayramlarda hatırlıyoruz. Onu da pek azımız!.. Bu gidişle bilmem, her çeşmenin alnına: «Bu çeşmeden Müslümanlar su içmesin!..» diye mi yazmalı? Karşı tarafa bakınız... Birbirlerini gayet iyi tanıyorlar; «büyük ozan, ünlü yazar, şanlı düşünür, namlı bilgin» diye nasıl tanıyor ve âleme tanıtıyorlar. Bunlar, aslında bizde olmalı. Amma olmuyor işte... Henüz gazetemiz SEBİL'i dahi hakkiyle tanımış ve tanıtmış değiliz.

Öyle insanlara rastlıyoruz ki; hayret etmemek mümkün değil. Eline verdiğimiz gazetenin nerede çıktığını soruyor bizlere!.. Dâvâsını müdafaa eden gazete ve mecmuanın nerede çıktığını, kimler tarafından çıkarıldığını bile bilmiyor!!. Bu kadar gaflet karşısında pes doğrusu.

Sohbet esnâsında ortaya atılan lâflara gülmemek için kendimizi zor tutuyoruz. Adam, birşey söylemiş olmak için tutuyor, meselâ Ahmed Selâmî Bey'in bir yazısını, hem de tamamen zıt görüşlü bir gazetede okuduğunu söylüyor. İcâbında Kadir Mısıroğlu Bey'e Cumhuriyet'te yazı yazdırabiliyor... Tabiî düzeltiyorsunuz ve o da pek tabiî pişkinlik gösteriyor. Demek ki; Müslümanlığı kimselere bırakmayan bazı kişiler, adamlarını tanımıyorlar, yazılarını tâkib etmiyorlar; işi savsaklatıyorlar.

Çok gariptir, bir zamanlar Bugün Gazetesi'nin yazıhânesinde bulunuyordum... Hemen yanıbaşımda rahmetli Cemal Oğuz Öcal Bey, birisiyle konuşuyordu... Gizli birşey olmadığı için ben de dinlemiş ve neredeyse küçük dilimi yutacak hâle gelmiştim. Adamcağız öyle pişkindi ki; onun yerine ben utanmıştım. Anlatayım: Öcal merhûm, karşısındaki arkadaşına yazılarından, şiirlerinden bahsediyor... Öteki ise; yazı yazmak için Cumhuriyet Gazetesi'nden teklif aldığını söylüyor. Öcal Bey ise, yazı yazmak ister ise Bugün Gazetesi'nde zaman zaman yazabileceğini söylüyor... İşte ne oluyorsa o ânda oluyor ve biliyor musunuz adamcağız ne soruyor? Bilemezsiniz ya; nereden bileceksiniz böyle suâl sorup çuvallayacağını... Adamın sorduşu şuydu:

«— Bugün Gazetesi acaba nerede çıkıyor?»

Evvet, evet; mübâlâğa etmiyorum, aynen böyleydi. Şu zavallılığa bakınız ki; herifçioğlu, Bugün Gazetesi'nin yazıhânesinde Bugün Gazetesi'ni soruyordu.?!! Ve minel acâib! Öcal Bey'in sabır ve olgunluk içerisinde. Bugün gazetesi'nin idârehanesinde bulunduğunu söylemesi, adamın üzerinde hiçbir sürpriz tesiri bırakmamıştı... Düşündükçe hâlâ acıyorum o adama.

Noktalayayım: Bizde tâkipsizlik var. Birbirimizi tâkip etmiyoruz. Tanıyıp teşvik etmiyoruz birbirimizi... Gazete ve mecmualarımızı bulup alamıyoruz... Ve tâkipsizlik kararını veriyoruz amma beraet yok, mes'ûliyet var mes'uliyet... Tamam mı?

FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

UNUTULAN BİR KİTAP

— 1 —

Asyalı bir Güliver, yahut...

Esir pazarından satın alınmış bir çocuk.. Kanlıca'da geçen birkaç yıl.. Sonra uzak bir ülkeye yolculuk; bir şark sarayı.. ve Avrupa. Batının içtimaî müesseselerine hayranlıkla eğilen genç bir tecessüs. Kanma bilmeyen bir öğrenme aşkı. Ve tekrar ülkeye dönüş, ülkeye, yani bir teceddüd humması içinde çırpınan Tunus'a. Batı irfaniyle bilenen bu çetin irade karşısında bütün kapılar kendiliğinden açılır. Tunus Beyi'nin eski kölesi, Tunus'un Müdiran Reisliğine yükselir. Sonra yeniden Avrupa, Almanya, Fransa, İngiltere, İtalya Hükümdarları nezdinde çeşitli vazifeler. Nihayet zengin bir tecrübe hamûlesiyle İstanbul'a avdet.

Binbir gece masallarından alınmışa benzeyen bu hikâye bir Osmanlı Sadrazamı'nın hal tercümesidir: Tunuslu Hayreddin Paşa (1819-1889).

28 Ağustos 1292 (1875) de yayınlanan İttihad Gazetesi, Paşa'nın Tunus'taki hizmetlerini sitayişkâr bir mukayeseyle mühürlüyordu: «Devlet-i Aliyye için Reşid Paşa ne ise, bugünkü Tunus için Hayreddin Paşa odur.» «Paşa'nın iktidar-ı ilmîyesine en büyük delil «El Cevâib» Gazetesi'nde tefrika sûretiyle basılmakta olan «Akvem-ül-Mesâlik...» nam eser-i bergüzide» idi. «Hikmet-i Hükümeti bu eser-i celilden iktibas edenlerin bir büyük devlet idaresine muktedir olabilecekleri şüpheden vâreste bulunup, halbuki Hayreddin Paşa'nın kudret-i şâmilesinden bir zübde olmakla bundan asıl sâhib-i eserde bulunan iktidar-ı siyâsiyyi mukayese ve istihraç etmek» lâzımdı, yazara göre.

Paşa'nın «Mukarribîn» arasında yakın dostları vardı (meselâ; Zâfirî Efendi). Türkiye büyük bir buhranın arifesindeydi. Padişah, yeni toplanan Meclis-i Mebusan'ı dağıtmıştı. Garâbetleriyle temâyüz eden Vefik Paşa'nın yerine, vakûr, ciddi ve tecrübeli bir vezir aranıyordu. Paşa hatırlandı. İstanbula gelir gelmez iltifat-ı şâhâneye mazhar olan Tunuslu devlet adamı, birkaç ay sonra Mühr-ü Sadaret'e nâil oldu.

BİR ŞÂİRİN ÖFKESİ

Hayreddin Paşa'nın beklenmedik ikbali, Devlet-i Aliyye ricâlinden bir çoğunu öfkelendirdi. Namık Kemal için, Paşa'nın İstanbula gelmemesi ülkenin kaderi bakımından çok daha hayırlı olacaktı, çünkü, Paşa uyandırdığı şöhrete lâyık bir insan değildi. «Akvem-ül-Mesâlik, Kâni Paşazâde'nin Hukuk kitabından çok aşağı bir eser-i nevhevesâne» idi. «Paşa belki Buhara veya Tahran'da bir iyi Sadr-ı Azam» olabilirdi «fakat biz ne kadar aşağı olsak, Tunus'dan memur dilenecek kadar aşağı» değildik. (Menemenli Rıfat Bey'e mektup, 5 Ekim 1878). Şâirin ondört gün sonraki mektubunda da şunları okuyorduk: «Hayreddin Paşa için, biz Tunus'tan vükelâ dilenmeye muhtaç değiliz dediğim ciddiydi; çünkü Tunus, mâlûmat-ı siyâsiyece bizden çok aşağıdır» 1 Kasım 1878'de daha tarafsız görünmeye çalışan o coşkun ve ikbalperest zekâya göre: «Hayreddin Paşa'ya ahlâkça vükelâmızın hiçbiri müsâvi olamaz; fakat idrakçe hepsi müsâvidir. «Kemal'in Paşayla muârefesi yokmuş. ««Hakkında olan fikri o maskara Akvem-ül-Mesâlik'tendir.» «İnşaallah sonradan okumuş, öğrenmiştir de benim sözüm yanlış çıkar.» der. Ama hükümlerinin büsbütün haksız olduğunu söylemek de güç. Paşa, Osmanlıdan fazla İslâmdı, hayatı Tunus'ta geçmişti, Türkçe bilmiyordu. Yani Devlet-i Aliyye'yi seviyordu, çünkü Osmanlı asırlarca Âlem-i İslâm'ın koruyucusu olmuştu. Kemal yaralanan millî gururunu dile getirerek, başka bir ülkeden devlet adamı ithal edilemez, diye haykırırken doğruyu söylüyordu. Nitekim, emsalsiz vekârı, geniş bilgisi, ciddiyet ve istikametiyle işgal ettiği makama vesile-i iftihar olan Paşa, sekiz ay sonra sadrazamlıktan ayrılmak zorunda kaldı. Hem de Abdulhamid Han'ın itimat ve iltifatına mazhar olduğu halde. Ne var ki; vatan şâirinin Akvam-ül-Mesâlik hakkındaki insafsız kanaatini bölüşemiyoruz. Bu kitap Ali Suavi Efendi'nin başlıca kaynaklarındandı. Kemal'in öfkesinde Suaviye karşı duyduğu derin husûmetin izlerini görmemek mümkün mü?

(Devamı var)

Sebil

İNCELEME

İBRET AYNASINDA ÇEHRELER

M.Ertuğrul Düzdağ

Dönmelerin Ağzından Dönmelik

— 3 —

«1300 (1884) senesine doğru GONCA-İ EDEB isminde bir mecmua çıkaran gençler nazarında Sevi; onyedinci asırda yetişmiş bir şarlatandı. Ona nisbetle (bağlanarak, uyarak) gizli bir tarikate mensup kalmak ve izdivaç tarikiyle (yoluyla) Türk câmiâsına karışmamak pek gülünç bir şeydi...»

Bu satırlarda bahsi geçen ve Selânik'te genç Dönmeler tarafından çıkarılan «Gonca-i Edeb»in yazarlarından biri de Osman Tevfik Bey idi. Bahsimiz olan tefrikayı neşr eden Vatan gazetesinin sahip ve başyazarı Ahmed Emin Yalman, bu Osman Tevfik Bey'in oğludur

«Tarihin Esrarengiz Bir sayfası» yazılarının 1924'te henüz 58 yaşında bulunan Osman Tevfik Bey tarafından yazılmış olması çok mümkündür.

ŞARLATANLIK MES'ELESİ

«Gonca-i Edeb» mensuplarının Sabatay Sevi'ye «şarlatan» deyişleri bu yazılarda da devam etmektedir.

Fakat İbrahim Alâaddin Gövsa «Sabatay Sevi» adlı eserinde, Dönmelerin bu sözlerinde samimi olduklarına inanmamaktadır.

Dönmelerin «peygamber» tanıdıkları bir adam hakkında, başkalarının gözünü boyamak için dahi olsa, yalancıktan, böyle bir ithamda bulunup bulunamıyacakları, mezheplerinin bunu dahi kabul edip edemiyeceği bizce meçhuldür.

YAZILARDA NELER VAR

Birinci yazıda bu seriyi yazmanın maksadı açıklanıyor.

İkinci - Altıncı yazılarda Sabatay Sevi'nin hayatı ve Dönmeliğin çıkışı anlatılıyor. Bu yazılarda Sabatay Sevi'den «hilekâr ve şarlatan» olarak bahsedilmesi dikkate şayandır.

Yedinci yazıda, Sevi'nin ölümünden sonraki gelişmelerden,

Sekiz ve dokuzuncu yazılarda, «Yakubiler» veya «Hamdi Bey Takımı» denen Dönme zümresinden,

Onuncu yazıda, Dönmelerin «Karakaş takımı» ile «Kapancılar takımı»ndan ve bu zümrelerde zamanla vuku bulan değişikliklerden bahs edilmektedir.

Onbirinci ve son yazı, incelememizin sonunda aynen verilecektir.

Şimdi «Tarihin Esrarengiz Bir Sayfası» adlı yazı serisinden dikkate şayan bâzı parçaları aşağıya alıyoruz:

YAZININ MAKSADI

«Bu satırları yazan adamın maksadı, ne Selânik'te asırlarca evvel vücuda gelen pek garip içtimâi teşekkülleri müdafaa ve himâye etmek, ne bunlara karşı sahsi bir maksatla hücumda bulunmaktır. Yegâne gâye bir tarihî hakikatı en çıplak bir şekilde ortaya koymak ve bu gülünç vaziyetin kat'i surette tasfiye edilmesini temin etmektir. Asırlardan beri Selânik'in bir köşesinde, bir bardak su içinde birtakım müheyyiç, esrârengiz târihî ameliyeler cereyan etmiştir. Bugün bunlardan bâki kalan şey, birtakım müphem enkazdır. Bu enkaz da bertaraf olmalı, esrar perdeleri kalkmalı, meydana vâzıh ve temiz bir vaziyet çıkmalıdır.»

«Bugün hey'et-i içtimâiyenin tasyikine lüzum olmadan zaman ve ilim ü irfan vazifelerini yapmıştır. Selânik'te mevcud üç zümreden ikisi teşkilât itibariyle inkıraz bulmuştur. Biri içinde hâlâ enkaz hâlinde hurâfat ve husûsiyetler vardır. Bu mesele kat'i surette tasfiye edilmelidir...»

«Hâlâ bu gün münâkaşalara sebep olan Selânikliler meselesinin ikibuçuk asırdan fazla bir tarihi vardır. Bu tarihin garip, gülünç, meraklı, istifâdeli safhaları vardır. Bir (tez) yazmak maksadıyla vaktiyle topladığım bu mâlûmatı ilmi bir hakikat-perestlikle ve sırasıyla yazacağım.»

«Bu neslin bütün arzusu kabile teşkilâtından çıktıktan başka buna mensup olarak dünyaya geldiklerini unutmak ve unutturmaktı. Memuren bir tarafa gittikleri zaman Selânik'te doğduklarını bile gizliyor, mahall-i tevellüdlerini başka bir yer olarak gösteriyorlardı.»

MEKTEPLER

«... Yarım asır evvel Mustafa Çelebi ile Anbarcı'nın hurâfâtına karşı şiddetli bir aksülamel başladı. Yeni nesil ayaklanarak bütün içtimâî münâsebetleri ahlâki bir inzibat altına aldı. «Feyz-i Sıbyan» bilâhare «Feyziyye» mektepleri açılarak yeni nesle ciddi bir terbiye verildi ve pek muktedir bir muallim sınıfı yetiştirildi.»

osman tevfik yalman

osman tevfik yalman, 1942 de

selânik'te çıkan gonca-i edeb [illegible] 1 — 12 mart 1299—1883 tarihli sayısında çıkan yazısı

osman tevfik yalman, 1914 de

O. T. Yalman

eski ve yeni harflerle elyazıları

BİNLERCE SAFDİL

«O asırlarda Sevi'ye benzer adamlar pek kolaylıkla zuhur ediyordu. Keramet iddia eden daha az zeki bir adam bile etrafına kolayca yüzlerce, binlerce safdil toplayabilirdi.

«Sevi'nin diğer emsâli gibi üç asır evvel tarihe gömülmemesinin ve isminin şimdi gazete sütunlarında günün mes'elesi halini almasının sebebini birtakım garip tesâdüflerde aramak icap eder».

«1300 senesine doğru, Gonca-i Edeb isminde bir mecmua çıkaran gençler nazarında Sevi, onyedinci asırda yetişmiş, bir şarlatandı. Ona nisbetle gizli bir tarikate mensup kalmak ve izdivaç tarikiyle Türk câmiasına karışmamak pek gülünç bir şeydi...»

«Kapancılar kendileri için yeni hurafat tesisine lüzum görmediler. Eski itiyad ve telâkkilerinden bir kısmını pek sathi bir şekilde muhâfaza ederek pek erkenden ecnebi lisanları öğrenmek ve garplılaşmak yolunu tuttular. Ticarette daha büyük mikyasta muvaffakiyetler gösterdiler. «Terakki Mektebi» isminde güzel bir mektep vücuda getirerek pek iyi esaslar dairesinde yeni bir nesil yetiştirdiler.

NETİCE

Tefrikanın onbirinci yazısı aşağıya aynen alınmıştır:

«Selânik'te ikibuçuk asır evvel kurulan ve gizli bir hayat geçiren üç kabilenin mevcudiyetini zaman inhilâle uğratmış, nihayet mâziye gömmüştür. Bununla beraber ortada birtakım enkaz vardır ki, sarih bir tasfiyeye muhtaçtır. Geride hâlâ bir ayrılık gayrılık izi kalmasına sebep, bu tasfiyenin icrâ edilmemesinden ibarettir.

«Rüşdü Karakaş Bey'in teşebbüsü ne sâikle vuku bulmuş olursa olsun, tasfiyenin vukuuna ve asırların örttüğü esrar perdesinin umûmi surette yırtılmasına ve tarihe karışmasına iyi bir vesile teşkil etmiştir.

«Selânik'teki üç kabile efrâdı vasatî zekâ seviyesince düşkün adamlar olmadıkları halde onyedinci asırda ortaya çıkan bir şarlatanın bunların üzerinde nesillerce müessir kalmış olması ve antropoloji ilminin en basit ve iptidâi kabileler arasında tesadüf ettiği birtakım gülünç hurâfâtın inkişaf edebilmesi ve uzun müddet kalması hayretle telâkki edilebilecek tarihi bir hadisedir.

NEDEN KAPALI ZÜMRE

«Bunun ilmî bir surette yegâne tarz-ı izâhı, ikibuçuk asır evvel küçük bir muhitte tavattun eden iki yüz ailelik bir kitlenin birdenbire hayata karışamayarak muhitten hasmane bir tazyik gördüğünden ve bu tazyikin âdeta mihanikî bir tesir göstererek ferdleri birbirine bağladığından ibarettir. Bu ferdler arsındaki durgun, mücerrid hayatta pek kolayca birtakım hurâfet tekevvün etmiştir.

«Onaltıncı, onyedinci, onsekizinci asırlarda ortaya Sevi'ye mümâsil gürültüler çıkaran adamlar az değildir. Fakat bu yolda hurâfâtı zaman kolay kolay hükümden düşürebilmiş ve beş, on sene içinde geriye hiç bir nâm ü nişan kalmamıştır.

EVLENME MESELESİ

«Selânik kabileleri arasındaki ayrılığın uzun müddet devam etmesine sebep, izdivaç itibariyle olan adem-i imtizaçtır. Daha yarım asır evvel kabile hurâfâtı yeni yetişenler arasında yıkıldığı halde, izdivaç hududu daha fazlaca müddet bâki kalmıştır. Bunun bir sebebi, eski neslin yeniler üzerindeki babalık ve analık itibariyle olan tesiridir. Diğeri de yakın vakitlere kadar memleket içinde olan tarz-ı izdivaçtır. Bu sistem izdivacın birçok meçbûlât içinde vukûunu icap ediyordu. Bu cihetle birbirinin ahvâlini az çok tanıyanlar, eski izdivaç an'anesinden ayrılmamayı bir müddet daha kolay ve tehlikesiz buldular.

«Fakat hayatta ve tarz-ı izdivaçta olan umûmî inkılap, bilhassa eski sedleri gittikçe mütezâyid ve kat'i bir şekilde yıktı.

MEZARLIK AYIRMAK

«Yetmiş seksen yaşında bulunanlar üzerinde yalnız Karakaş Rüşdü Bey'in mensup olduğu zümrenin yaşlıca efrâdı arasında teâvüne müstenid husûsî teşkilât vardır ve hususî bir mezarlık bulundurmak itiyâdı bâki kalmıştır.

(Devamı var)

BİLDERBERG GROUP'UN İÇYÜZÜ

Yesevîzâde

— 8 —

rael'in Sàbık Reisi (1958'lerde), hâlen onun idâre Hey'eti Âzâsı, ayrıca çeşitli şirketlerin de idâre hey'etleri âzâsı.

Baron Edmond de ROTHSCHİLLD (1926 -) : Koca bir iktisâdî (ve de bittabiî siyâsî) imparatorluğun başı, Avrupa'nın taçsız kralı, İsrail'in Avrupa İktisâdi İşbirliği Teşekkülü Reisi, Avrupa İş İdâresi Enstitüsü (INSEAD) Meclis Âzâsı, Fransa Yahûdî Teşkilâtları Koordinasyon Komitesi Reisi. 16-17/6/1968 târihli «Le Monde» a gönderdiği beyânâtında şöyle der

«Diyaloğ ve büyük değişikliklerden korkmıyan cömert insanlar, artık Müşterek Pazar'ın demokratik ve dinamik hakiki Avrupa'sını kurmak üzere bir araya gelsinler!

«Hep berâber Dünyâ'da sûlh ve Ortadoğu'da, Vietnam'da insanların barışması için çalışalım!

«ABD ve Sovyet bloku arasında yumuşamayı têmin etmiye muktedir şu üçüncü kuvveti, artık temsîl edelim!»

Pierre URİ (1911 -) : İktisâdcı, Pâris Üniversitesinde Profesör. Çeşitli beynelakvam teşekküllerde, MKT'de. CECA'da mühim vazifelerde bulunmuş. Devâsa Yahûdi Bankası Lehman Brothers (merkezi New York)'ın Sâbık Avrupa Müdürü «Le Monde» da sık sık yazıları çıkar. Edmond de ROTHSCHİLD'in mutemedlerinden, Şimdiki Sosyalits Fırkası («Parti socialiste»)'nın anası FGDS'in ilham edicisi ve nüfûzlu âzâsı. Yahûdî kavminin bu itibârlı âzâsı, Türkiye'de, İsrail'in emniyeti için Boğazlar'ın kontrol altına alınması hakkında verdiği beyânâtla tanınır.

Thierry de MONTBRİAL profesör

Almanya:

Kurt BECKER: Muharrir

Klaus van DOHNİNYİ: Parlemanto Âzâsı.

Herbert GİERSCH: Welttivirtschaft Enstitüsü Reisi.

Valther KİEP: Parlemanto Âzâsı.

Jürgen PONTO: Dresdner Bank Reisi.

Theo SOMMER: «Die Zeit» gazetesinden.

İzlanda :

Geir Halgrimson: Başvekil.

Beynelakvam Murahhaslar:

Ralf DAHRENDORF: Londra İktisâdi ve siyâsi İlimler Üniversitesi Rektörü.

Jonkheer Emile Van LENNEP: O E C D Umûmi Kâtibi.

Joseph LUNS: NATO Umûmi Kâtibi. (Yukarıda mezkûr.)

Robert Mc NAMARA: Dünyâ Bankası Reisi

İtalya:

Giovanni AGNELLİ: Fiat Fabrikaları Umûm Müdürü.

Guido CALİ: İtalyan Bankası Reisi.

Marki Cittadini CESİ:

Roberto DUCCİ: Sefir.

Francesco FORTE: Torino Üniversitesi Profesörü.

Giorgio LA MALFA: Milano Üniversitesi Profesörü.

Afrigo LEVİ: İtalya'nın en ciddi gazetesi «La stampa»nın Müdürü.

Victor HALBERSTADİ: Leiden Üniversitesi Profesörü.

Jelle ZİJLSTRA: Hollanda Bankası Reisi.

Prens BERNHARD: Bilderberg Group'un Reisi.

Hollanda Kraliçesi Juliana'nın refiki.

Norveç:

Odd HOJDAHL: Norveç Ticâret Vekâleti Umûmi Kâtibi

Dagfinn VAARVİK: Muharrir.

İsveç:

J. Björn H. LUNDVALL: Yahûdi WALLENBERG'lerin kontrolündeki Ericsson şirketinin Reisi.

Marcus WALLENBERG: İsveç'in «Rothschild»i, İsveç'i avucunda tutan yüksek mâliyeci.

Krister Wickman: İsveç Bankası Reisi.

İsviçre:

Gurt GASTTYGER: Gradute Enstitüsü Profesörü.

Siegmund WİDMER: Parlemanto Âzâsı.

İngiltere:

Sir Frederic BENNET: Parlemanto Âzâsı.

Denis HEALEY: (Yukarıda mezkûr)

John HORAM: Parlemanto âzâsı.

Andrew KNİGUT : İngiltere Rothschil'lerinin elindeki The Economist gazetesinin Umûm Müdürü.

Sir Eric ROLL: Yahûdî Warburg'un yahûdî Umûm Müdürü.

Mrs Margaret THATGHER: Parlemanto âzâsı, Muhâfazakârların önderi.

Amerika

George BALL: Sâbık Hâriciye Vekil Muâvini.

İsmet İNÖNÜ'nün başvekilliği zamânında JOHNSON'ın müşâviri olarak Kıbrıs'la alâkalı temâslar yapmak üzere Türkiye'ye gelmişdi. Yahûdi bankası Lehman Brothers'ın adamı.

Zbigniev BREZİNSKİ: Üçlü Komisyon Müdürü, Komünist mes'eleleri mütehassısı. Muhtemelen Yâhûdi.

Emilio F. COLLİDD: Reis Kâtibi.

Richard COOPER: Yale Üniversitesi İktisâd Profesörü.

Theodore HESBURGH: Notre Dame Üniversitesi Reisi.

Robert HUBNER: İBM Umûm Müdürü.

Charles MATHİAS: Senatör.

Paul MC CRAKEN: Michigan Üniversitesi Profesörü.

Joel Mc Fee PİTCHARD: Kongre Âzâsı.

Charles RUBİNSON: Hâriciye Vekâleti İktisâdî İşler Dâiresi Reisi. Muhtemelen Yahûdi.

Arthur HARTMAN: Hâriciye Vekâleti OrtaŞark işleri Yardımcısı.

David ROCKEFELLER: (Mezkûr şahsıyet). Her tarakta bezi olan yüksek mâliyeci. CFR Âzâsı.

Donald RUMSFELD: Beyaz Saray Umûmi Kâtibi.

Arhur SULZBERGER: Amerika koca bir matbûât tröstünün sâhibi, çok nüfûzlu bir Yahûdî.

Bu da başka «Konserve kralı» HEİNZ, Avrupa Câmiâsı Vekiller Hey'eti Reisi Garret FİTZGERALD gibi şahsıyetler de iştirak ettiler. Bilgi Locası'nın DEMİREL'i, Yahûdi Henry KİSSİNGER, İsveç Sozilerinin önderi Olaf PALME gibi bâzı dâvetliler de, çeşitli mâzeretler sebebiyle, hazır bulunamadılar.

Toplantıya Türkiye'den katılan zevât ise şöyle:

Semih AKBİL: Sefir, Hâriciye Vekâleti Sözcüsü.

Salâhaddin BÂYEZİD: İri sermâyedâr, son toplantının tertibleyicisi.

Muharrem Nûri BİRGİ: Sefir.

(Devamı var)

TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

BÜTÜNLEŞMEĞE DOĞRU

Kıyâmet günü, mahşer ehlinin Allah'ın hitabına muhatab oldukları o korkulu saatlarda, Güneşin ilâhî emirle kulların, üstünde kaynadığı, harâretinin ızdırabından, ölüm terlerinden beter terlerin döküldüğü o dehşet gününde, Allah'ın arşından başka hiçbirşeyin gölgesinin olmadığı o anda, yedi zümre «*Arşullah*» ile gölgelenecektir. Bunların birincisi «*âdil devlet reisi*» dir... buyuruyor efendimiz.

Müslüman, devletsiz yaşamıyacağı gibi, İslâm Devleti de adâletsiz yaşayamaz. Gök devletten akseden adâletin, Gölge Devlet'deki mihrakı «*İmâm-ı âdil*»dir. Adâletle hükmeden bir devlet reisi, dünyada mâmur ve mes'ud bir hey'et-i içtimaiyenin başı olarak izzete, mahşer günü de «*Arşullah*» ile gölgelenmek gibi bir nimete erişir.

Dünya müslümanları «İmâmesi kopmuş bir tesbih»in taneleri gibi maalesef dağınık bir hâl içindedir. Kökü İngiliz Küfrü'ne dayalı gaddar, zâlim, lânetlik bir siyâset, Orta Doğu'da tarihin en korkunç tuzaklarını sahneye koydu. İslâm ülkeleri bir yandan iç bünyelerinde batı ajanlığı gibi sefil bir icraati yürüten, satılmış casuslar eliyle yanlış yollara sürüklenirken, diğer taraftan batı ajanı idareciler'den himâye gören Siyonist — Mason — Komünist tahrikçiler de, İslâm topluluğunu ırklara, iktisâdî menfaat kamplarına ayırdılar, siyasî istiklâl hayallerine sürüklediler. Irklar, birbirine düşman edildi. Zayıf karakterli devlet idârecileri para, kadın, şöhret ve ikbâl zehiri ile zehirlendi. Ordu kumandanları aldatıldı. Binlerce mâsum müslüman isyan komploları içine sürüklendi. Daha sonra İslâm topluluğunun en sevgili ve saygılı insanları, liderleri yok edildi. Bu zâlim imha'nın aksülâmelleri içindeki kin ve nefret «*İslâm Milleti*» ni parçalamak hedefine yöneltildi. Parçalanan kitlelerin her birinin başına yine satılmış ajanlar getirildi. İslâm toplumu binbir başlı idare içinde zayıflatıldı ve çökertildi.

Tesbih'in imâmesi Türkiyede koparıldı.

Birlik bayrağı, Türkiye'de elimizden alındı.

Hristiyan — Batı «*haçlı zihniyeti*» içinde, bu felâketleri sadist bir duygu ile hazırlarken, İslâm Milletini, binbir başlı devletlere ayırırken, insanlığın müşterek yemek kabına zehir atarken, kendinin kurtulacağını vehmetti. Dünya İslâm Birliği'nin, dünya sulh ve refahı için, insanlık için temel olduğunu göremedi. İslâm Birliği parçalandıkça İngiliz, Fransız, Amerikan, Rus menfaatları doğrultusunda kamplar siyasî bloklar, iktisadî gruplar teşekkül etti. Bugünkü siyasî vasat, umûmi hatlarıyla bu büyük hatânın çizdiği tablodan ibarettir. Halledilemeyen «Orta Doğu Mes'elesi» nin kökü, bu tarihi gerçeğe dayanır.

İslâm devletleri uyanmak mecburiyetindedirler.

Büyük bir kısmı ile Türkiye'ye teveccüh eden İslâm Devletleri'nin hâlâ liderliği Türkiye'den beklemelerinin psikolojik temelleri, yine bu tarihî hakikatlara kadar uzanır.

Bir yazımda «Yiğit, düştüğü yerden kalkar!.» demiştim. Yine tekrar ediyorum.

İmâme, Türkiye'de bağlanacak,

Birlik bayrağı Türkiye'de göndere çekilecek.

Gök devlet'in adâleti, yine Gölge Devlet rûhu içinde şekillenecek olan bir «*âdil devlet reisi*» mihrakında toplanacak. Bu «*İmâm-ı âdil*» Allahın yüksek emirlerine inanan, boyun eğen, «Devlet başkanlığı» makamı kendinde gurur ve kibir illeti doğurmayıp, tevâzu ile mes'uliyetini idrak eden, ifrattan ve tefritden uzak, her şeyi yerli yerinde yapan, milletin hukukunu gözeten bir kimsedir.

«İmâm-ı âdil» in Mason locasına kayıtlı olması muhaldir. Zira, masonluk küfürdür.

«İmam-ı âdil» in sosyalizmle, sosyal — demokratizm'le, Marksizmle, Komünizmle milimetrik alâkası, benzerliği, paralelliği muhaldir. Zira bu kızıl doktrinler'in tamamı küfürdür.

«İmâm-ı âdil» in pırlanta ruhunda «Batı kompleksi» bir nokta kadar bile yer tutamaz. Zira batı, koyu bir küfrün bunaltısı içinde ihtilâçlıdır.

Hayallerle uğraşmıyoruz.

İçine düştüğümüz çukurdan kurtulmak için, bize hayal gelecek kadar bizden uzaklaşmış bir gerçeği yeniden TUĞRA'lamak için, küfrün bütün savletine, şartların korkunç aleyhtarlığına, kitlenin sür'atle dejenere edilmekte olmasına rağmen, mukaddes bir diriliş'e ermek icin kalemimizden göz yaşı damlatıyoruz satırlara!.

11 Mayıs 1976 Salı

GÜNAYDIN'

Rusya gezisinden dönen Belediye Başkanı Alyanak izlenimlerini anlattı:

"Rusya'da düzen insanın mutluluğu için kurulmuştur"

İZMİR (A. A.)- Belediye Başkanı İhsan Alyanak, "Rusya'da düzen, insanın mutluluğu için kurulmuştur" demiştir.

İşçi Konseyi'nin daveti üzerine gittiği Rusya'dan dönen Belediye Başkanı İhsan Alyanak gazetecilerle yaptığı sohbet toplantısında gezi intibalarını anlatmış, Komünist Partisi'ne üye olabilmenin yolları hakkında bilgi vermiştir.

"Komünist Partisi'ne üstün insanı alıyorlar" diyen Belediye Başkanı İhsan Alyanak, partiye kayıtlı 15 milyon komünist bulunduğunu öğrendiklerini de belirtmiştir.

İzmir Belediye Başkanı İhsan Alyanak.

Nazım Hikmet'in mezarı

10 günlük ziyareti sırasında, Nazım Hikmet'in mezarını da ziyaret ettiğini belirten Belediye Başkanı, "Rusya'ya gidip de Nazım Hikmet'in mezarını görmeyen Rusya'ya gitmiş sayılmaz" demiş ve daha sonra şöyle konuşmuştur:

"Türkiye'yi her ziyarete gelen kişi nasıl Atatürk'ün mezarını ziyaret ediyorsa, Rusya'ya giden tabii ki Lenin'i, Nazım Hikmet'i ve Rus Bilginleri ile devlet adamlarının yattığı mezarı ziyaret edecektir."

Yukarıdaki yazıyı dikkatlice okuduktan sonra hükmünüzü veriniz. Bu beyanın sahibi, C.H.P.'nin büyük propaganda ve iddialarla İzmir Belediyesinin başına geçirdiği bir zat'tır.

Bunu, bizi, komünist veya anarşist olduklarını iddia ettiğimiz zehabıyla mahkemeye verip ikiyüzelli bin lira tazminat dâvâsı açanlara ithaf ediyoruz. Eğer bu beyanlar CHP'yi ilzam etmiyorsa neden kendi kadrolarında hem de böylesine bir mevkii sahibi olan bu zat'ı tekzib etmiyor veyahud da mahkemeye vermiyorlar.

Bir insanın komünist sayılması için derisinin kırmızı mı olması gerekiyor ki; ne söyler ve ne yaparsa yapsın yine de komünist olmadığını iddia edebilmesi makul sayılıyor. Ve bu gibi iddialar, Türk adliyesi önünde mesmû ediliyor!

NEDEN KORKUYORLAR?

İslâmın kalbinin İstanbul'da atışıyla Ehl-i Salip tayfasından çatlak ve korkak haykırışlar gelmeye başladı.

«Makarios'un müşâvirlerinden Lissarides, İslâm Konferansı'na bir mesaj gönderdi.

«KIBRIS'TAKİ TÜRK İŞGALİ, FİLİSTİN'DEKİ İSRAİL İŞGALİ - NİN AYNIDIR!» «İSLÂM KONFERANSI KIBRIS RUMLARINI ENDİŞEYE SEVKETTİ!.

Bazı Rum gazeteleri, Makarios idâresinin gaflet içinde olduğunu iddia ediyorlar.»

«Yunan gazeteleri»

«Bir tur geri kaldık» diye yazıyor.

İSLÂM KONFERANSI YUNANİSTAN'I KORKUTTU»

İçimizdeki münâfıkları da zâten biliyorsunuz!

Hakk, hakkı onlar istese de istemese de gerçekleştirecektir! Amennâ ve Sadaknâ!..

BİR RİYA ÂBİDESİ

«Ölü bir Paşa'nın damadı Metin Toker adlı bir şahıs çok satan gazetelerin birinde yine döktürmüş. Âsabınıza hâkim olmanızı tavsiye ederek bakalım neler kusmuş. Beraberce okuyalım»

«İrticanın, çirkin suratını göstermesi fırsatını İslâm Konferansının İstanbul toplantısı vermiştir. Bu, bir siyasi konferans olmanın sınırlarını aşıvermiş, irticanın kuvvet gösterisine dönüşmüştür. Ayasofya'daki, kanunları hiçe sayan ve üzerinde o kadar az durulan namaz olayıyla başlayan gösteri, anlaşılıyor ki; İstanbul'un fetih yıldönümüne kadar derecesini artırarak tansiyonunu koruyacaktır.

Böyle lâçka bir iktidar altında her mel'ânetin rahatlıkla su yüzüne çıkmasında şaşılacak ne bulunabilir?»

Kalbleri mühürlenmiş olan bu Ebû Leheb dölü iki ayaklı şaşkınlar, İslâm'ın güç bulması karşısında ne yapacaklarını bilememenin rahatsızlığı ile saldırıyorlar.

«Bu adamlar ülkede bir avuçtur. Fakat siyasi muhterisler onları siyâset hayatının anahtarı haline geçirmişler, aralarındaki şahıs ve mevki kavgasını yenemediklerinden onlara tâviz üstüne tâviz vermişlerdir, onların olup - bittilerini kabul etmişlerdir.»

Müslümanlar bu memlekette «bir avuç» olsalar da (ki bu kuyruklu bir yalandır). Hayrı ve hasenâtı ancak onlar tavsiye eder, bu milleti hakikat yoluna ancak onlar götürebilirler.

Metin Efendi! Sizler zehir akıtmaya devam ettikçe bizler daha çok kuvvetlenir daha çok yeşeririz...

Ecevit'in Şiirleri

PÜLÜMÜR'ÜN YAŞSIZ KADINI

Pülümür'ün bir dağ köyünde gördümonu
Yaşını sordum bir giz gibi güldü
Kimi seksen dedi köylülerden kimi yüz
Yüzüne baktım bir giz gibi güldü

ooo

Bir âsa vardı elinde
Bir solmuş krallığın
Kadifeden harmanisi üzerinde
Bir Hititliydi o bir Selçukluydu
Bir Ermeniydi bir Kürttü
Bir Türk

ooo

Yaşını sordum bir giz gibi güldü
Koluma girdi bir soylu kadınca
Tozlu köyyolunda sürüyerek eteğini
Beni tek gözlü sarayına götürdü
Köy yapısı kulübesinin

ooo

Zamanı onda yitirdim ben
Yitik zamanlara onda eriştim
En soylu yoksulluğun toprak döşeli
sarayında
Bir taç gibi kondu başıma Türkiyeliliğim

Yukarıda C.H.P.'nin öfkeli lideri Ecevit'in şiirlerinin yayınlandığı bir İstanbul gazetesinden alınmış bir kupür görüyorsunuz. Bunu «Yunanlı kardeşim» ibâreli şiirin yanına koyarak düşününüz. Yunanlıdan Ermeniye kadar her Türk düşmanını bağrına basan Ecevit, kendi ifâdesiyle bir «Türkiyeli» imiş... Aman, bunu onun ağzından öğrendiğimiz çok iyi oldu. «Türkiye halkları» tâbirinin yanında Ecevit'in günah galerisine astığımız bu «Türkiyelilik», içinde yaşadığımız devrim anarşik hâdiselerini çözmekte bir anahtar kelimedir. Gerçekten müslüman Türk Milleti'nden kopanlar, kendilerini hep Ecevit gibi «Türkiye'li» olarak tavsif etmektedirler. Yurt içinde de Yurt dışında da durum hep aynıdır. Bunu, başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun Almanya İntibaları başladığı, zaman daha iyi göreceksiniz. Zira içerideki hıyânetleri yetmiyormuş gibi, burada barınamıyan azılıları soluğu Almanya'da alarak orada daha büyük bir hızla yöneldikleri batılın emrinde seferber olarak çalışmaktadırlar. Bu çalışmalar içinde neşrettikleri bütün beyannamelerini «Türkiyeli» olarak imzalatmaktadırlar: Moskofçular da... Maocular da..

13 MAYIS 1976

POLİTİKA KAZANI
ÖRSAN ÖYMEN

Esselâmünaleykûm

İslâm Ülkeleri Zirve Konferansı dolayısıyla İslâm düşmanları içlerindeki zehri bir kere daha kusmak fırsatını elde ettiler. Bunlardan biri de, yukarıda klişesini gördüğünüz yazarcıktır. Lütfen yazısının serlevhasına dikkat ediniz. Bir insanın, her gün müslümanlar arasında yüzlerce kere teâti edilen selâmın imlâsını bile doğru yazamaması kadar câhillik olabilir mi? Ayol, İnsan bunu mektebte öğrenmez. Müslümanlar arasında yaşayan, müslüman bir evde doğup büyüyen herkes, Allah'ın selâmını anasının, babasının adından evvel doğru olarak bellemez mi? «Selâmunaleyküm» veya «Esselâmualeyküm» olması lâzım gelen Allah selâmının daha imlâsını bile bilmeyen bir adamın Müslümanlık hakkında fikirler beyan edebilmesine şaşmayınız! Zira burası Türkiye'dir.

Bu demektir ki; şu yazarcık selâm teâti edilen muhitlerde bile bulunmamıştır. Olsa olsa bunlar arasında ancak böyle çirkin isnad ve iftiraları döktürebilmek için nadiren boy göstermiştir. Artık bir selâmın imlâsını dahi bilmeyen sözde bir yazarın İslâmiyet hakkında fikir beyan etmeye kalktığında ne potlar kırabileceğini varın siz tahmin edin!.. Ne diyelim: külli câhilûn cesûrûn!..

Başyazarımız KADİR MISIROĞLU ile Yazarımız CEMİL MERİÇ

«TÜRKİYE MİLLÎ KÜLTÜR VAKFI»nın

Jüri Hususi Armağanını Kazandılar!..

Milliyetçi ve mukaddesatçı cepbenin en kuvvetli müesseselerinden biri olan «Türkiye Millî Kültür Vakfı» gazetemiz başyazarı Kadir Mısıroğlu ile yazarlarımızdan Cemil Meriç Bey'e «jüri hususî mükâfatı» nı tevcih etmişir. Bu maksadla 15 Mayıs 1976 Cumatresi günü Park Otel'de Kültür Bakanı Rıfkı Danışman'ın da katıldığı bir merâsim tertib edilmiş ve mükâfatlar tevzi edilmiştir. Bu merâsimde başyazarımız Kadir Mısıroğlu'na «Osmanoğulları'nın Dramı» isimli eserinden dolayı verilen mükâfatı Başvekâlet Müsteşarı Ekrem Ceyhun Bey takdim etmiştir. Bundan sonra bir konuşma yapan Kadir Mısıroğlu şunları söylemiştir:

Muhterem Bakan,
Muhterem Müsteşar,
Muhterem Mütevelli hey'eti,
Muhterem jüri
ve Muhterem Dâvetliler!..

Osmanoğullarının Dramı isimli nâciz eserimden dolayı bana gösterilen bu teveccühü, şahsımdan ziyâde bu eserin bedbahd kahramanlarına âid kabul ediyorum. Zira yarım asırdan beri mütemâdi bir surette aleyhinde konuşulan bir âilenin, elli yıllık gurbet hayatlarını anlatmaya çalışan bu eserin muhterem jüri tarafından nâil olduğu alâkanın, biraz da onun kahramanlarından doğduğuna inanıyorum. Bu itibarla kendilerini böyle bir tercih yapmalarından dolayı tebrike şayan gördüğümü ifade etmek isterim.

Aziz dinleyenlerim!.

Ben, burada mükâfata lâyık görülen eserimde, âile-yi Osmaniyenin yaşadığı elli yıllık dramı anlatamadım, anlatamadım. Zira Ummandan bir katre kabilinden bazı hâtırat kırıntıları takdim etmekle iktifa eyledim. Çünkü, bizi altıbuçuk asır zaferlerden zaferlere koşturmuş bir büyük âilenin bugünkü bedbahd çocuklarına bir merhamet taleb etmek mevkiinde bulunuyordum. Bunu ise edebe mugâyir telâkki ettim. Zira, meşhur Edip Cenab Şahabeddin Bey'in söylediği gibi «Kaplan Sırtı için en tahammül edilmez yük merhamettir!»

Bu itibarla eserimi yazarken biraz da onlar için merhamet taleb etmek mevkiinde bulunmaktaydım. Diğer taraftan da hiç de müstahak olmadıkları bir sûrette son af kanununa ithal olunarak vaktiyle kovuldukları vatanlarına avdetleri gerçekleşmek üzereyken, yüksek trajlı bir gazetede aleyhlerine başlatılan bir kampanyayı cevaplamak mecburiyetindeydim. Bu cevap mecburiyetiyle, onlar için merhamet taleb etmenin yakışıksızlığı arasında mütereddit kaldım. Eserimi okuyanlar bu tereddüdüme yer yer şahid olacaklardır. Bu sebeple, bilmecburiye ummandan birkaç katre arz ederek, asıl fâciayı değerli okuyucularımın tahmin ve tasavvurlarıma havâle eylemeyi daha münâsip gördüm.

Ancak şunu da arz ve ifâde etmeliyim ki; bu eserde bahsi geçen gazeteye cevap mahiyetinde olan mütalealarım, benim şahsımdan ziyâde Türk hey'et-i içtimaiyesine âittir. Zira ben bu eserde hiç bir şahsi fikir beyan etmedim. Ne söyledimse, amme vicdanında meknuz olanların keşf ve ifadesinden ibârettir.

Bir müdafaa mecburiyeti dolayısıyla kaleme alınan bu esere karşı muhterem jüri tarafından gösterilen alâkanın, Türk fikir hayatı bakımından da ayrı bir ehemmiyeti vardır. Yazılması dirâyetten ziyâde cesârete muhtaç olan bu gibi mevzuları işleyen eserleri taltif edebilecek bir Türk münevver kadrosunun bulunduğunu görmekle bahtiyarım!. Bu sebeple asıl sevincim, şahsım adına değil Türk fikir hayatı adınadır. Ben de bilmukabil olarak bu dirâyet ve liyâkati gösterdiklerinden dolayı muhterem «Türkiye Millî Kültür Vakfı» mütevelli hey'etini O'nun değerli başkanı Korkut Özal Bey'in şahsında tebrik eder, teşekkürlerimi arz ederim!

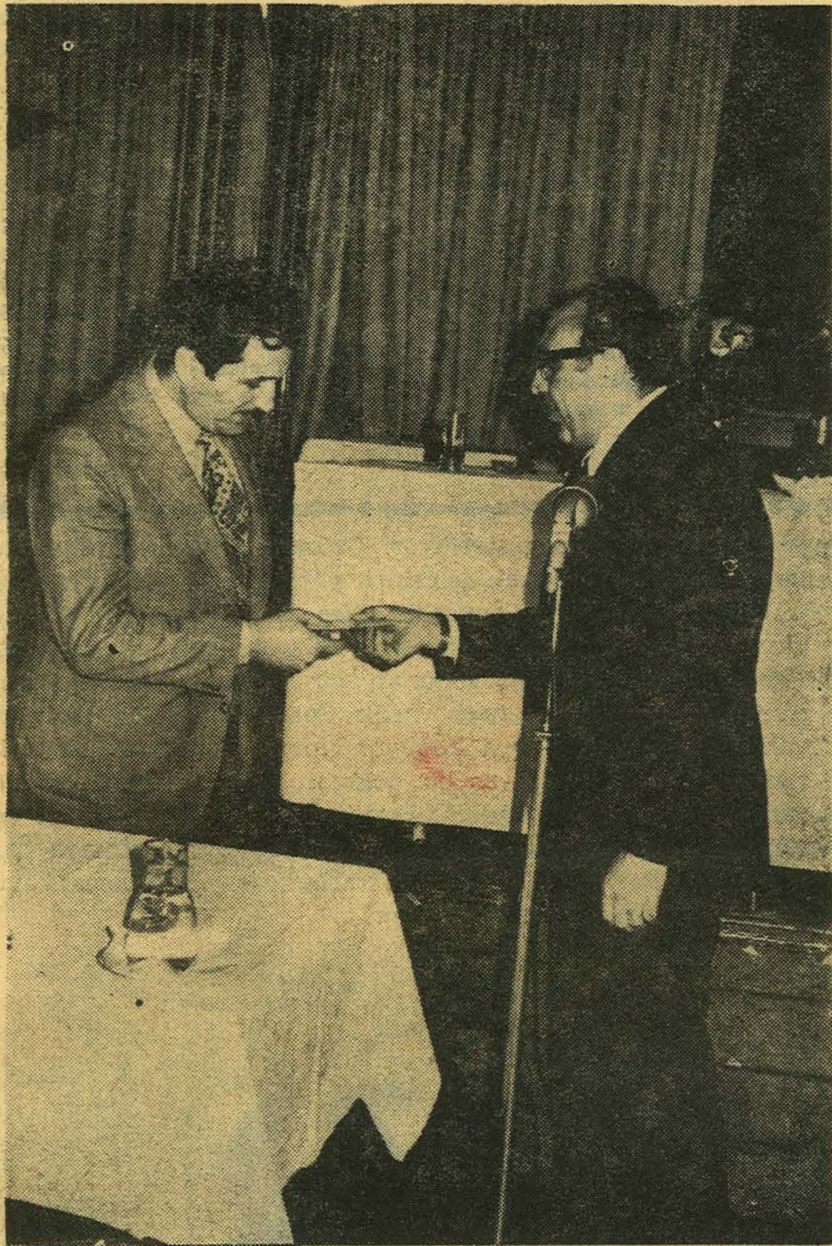
Daha sonra, SEBİL yazarlarından Cemil Meriç Üstadımıza da «Ümrandan Uygarlığa» adıyla yazdığı gerçekten kıymetli eserden dolayı mükâfat erilmiştir. Şark ve Garb kültürlerini bihakkın tanıdıktan sonra bir medeniyet zirvesi olan «Osmanlı»da karar kılan Cemil Meriç Bey'in mükâfatını hâzirûn arasında bulunan Prof. Dr. Mehmet Kaplan takdim etmiştir.

Kısa bir konuşma yapan Mehmed Kaplan Bey, üstâdın edebi şahsiyyetini ve mütefekkir simasını tebâruz ettirmiştir.

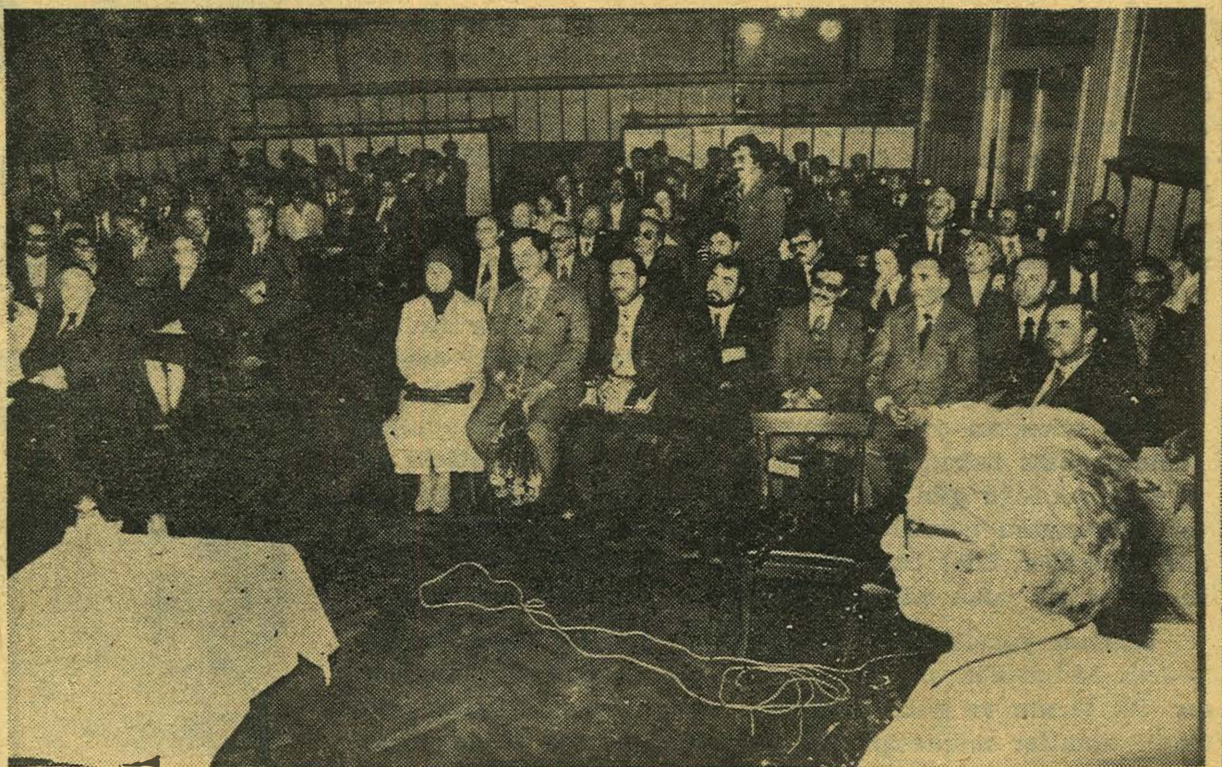
Müteâkıben söz alan Cemil Meriç Bey, uzun ve hararetle alkışlanan bir konuşma yaparak vakıf idarecilerine teşekkür etmiştir.

Geç saatlere kadar sâmimi bir surette devam eden toplantı, davetlilere ikram edilen çay, limonata ve bisküvi ziyâfetinden sonra nihayet buldu.

Bu vesile ile milliyetçi kalem ehlini hatırlayıp taltif eden «Türkiye Millî Kültür Vakfı» idarecilerini tebrik eder teşekkürlerimizi sunarız.

Başyazarımız KADİR MISIROĞLU'na yazdığı «Osmanoğulları'nın Dramı» eserden dolayı Türkiye Millî Kültür Vakfı tarafından verilen jüri hususî mükâfatı, Başvekâlet Müşâviri Ekrem Ceyhun Bey tarafından takdim edilirken..

Türkiye Millî Kültür Vakfı'nın yazarlara mükâfat tevzii merâsiminden bir görünüş..

CHP DE KAYNAŞMA

İslâm konferansında bulunmaya yüzü olmadığı için bir vesile bulup Paris'e uzanan Ecevit'in yokluğu CHP'deki kül altındaki âlevi parlatmıştır.

Artık bu ihtilâfı, dahili seçim dalaverelerini, has müdâfileri olan basın bile saklıyamıyor. Bakınız 17 Mayıs tarihli Günaydın Gazetesi neler yazıyor:

«..........

Altındağ ve Çankaya ilçe merkezlerine bağlı seçim bölgelerinde zabıtlar tutulurken, seçimler çoktan yapılmıştı bile. Nasıl olur demeyin, istedikten sonra neler olmaz CHP'de. Genel Merkez ve müteşebbis Ankara İl Örgütü yetkilileri, mahalle mahalle dolaşarak kâğıt oyunlarıyla yapılmamışı yapılmış haline getiriverdiler. Bu işlerde ne kadar mahir olduklarını bilenler ise «Ne sihirdir ne keramet el çabukluğu marifet» diyerek gülüp geçtiler bıyık altından.

..........»

Bu gazeteciler de amma anlayışsızmış be... Ayol, adamlar «Ak Günler» e ulaşma tâlimi yapıyorlar...

Sebil

DİN

— XXI —

Kur'anda «Biz arıya dağda ev yapmalarını vahy ettik» buyrulmuş olduğu gibi bazı Arapça kitaplarda sevk-i tabii tâbirinin yerine ilm-i ilhamî ve ilm-i fıtrî tâbirlerinin kullanıldığını gördüm. Bu ilim öyle bazı âlimlerin dedikleri gibi tecrübe ile tedricen hasıl olup tevârüs yoluyla intikal eden bir ilim değildir. Tevârüs edilebilir, fakat bunun daha halk edildikleri vakit ruhlarına ilham edilmiş olması gerekir. Çünkü buna mâlik olmadıkları halde, hayat ve zürriyetlerini devam ettirmeleri imkânsızlaşır.

Asrımızın meşhur âlimi Gustav Löbon da arıların söylediğim istidadlarına sevk-ı tabii tâbirini uygun bulmıyarak bunları adimuşşuura (tahteşşuura atletmiştir. Mezkûr âlim, ilmin henüz adimüşşuurun tedkıkından pek ileriye gidememiş olmakla beraber evvelden akla atfedilen işlerden çoğunun adimüşşuurda hazırlandığını müşâhede etmekte olduğunu beyan etmiştir. Şuuraltı hayatı okyanusun içinde örtülü olan dağlara, zişuur hayatı da, bunların tepelerinden ibâret olup ancak suyun üzerindeki kısmı görülebilen adalara teşbih etmiştir.

İman Hakikatleri Etrafındaki Suallere CEVAPLAR

İSMAİL FENNÎ ERTUĞRUL

Sual: Bu adimuşşuur ne sûretle faaliyete geçirilebilir?

Cevap: İşte, manyetizma ve ipnotizma (tenvimi sınai-sun'î uyku) denilen şeyler bu adimüşşuuru faaliyete getirmek sanatından ibârettir.

Sual: Bunlar ne demektir?

Cevap: Manyetizma Pas denilen el hareketleri ile bir kimseyi seyr-i filmenam yani uyurken gezme haline koymaktır. İpnotizma da göz dikerek bakmak veya göz yuvarlaklarına basmak veyahut şiddetli bir ışık göstermek gibi usullerle derin bir uyku, donma veya uyur gezer halini husûle getirmektir. Bu son hal telkine pek müsaiddir. Bu halde bulunan kimse operatör ile lâkırdı eder, onun söylediği şeylere inanır, hissetmesini veyahut yapmasını emrettiği şeyleri hisseder ve yapar. Meselâ operatör bir bardak su verip al sana bir limonata dese, buna inanır, kendisini deniz tuttuğunu hisseder, denize düşer, parkenin üzerinde yüzmeğe başlar; nihayet titreyerek bir adaya çıktığını zanneder.

Bugün manyetizma ve ipnotizma vasıtasıyle hastalıkların hemen hepsi teskin edilmekte ve ekserisi şifâ bulmaktadır. Saydığım hâdiselerin tafsilâtı ve müteaddîd misalleri «Maddiyyûn Mezhebinin İzmihlâli» ünvanlı eserimde vardır.

Sual: Mûcizeler ve kerametler de bu hadiseler ile izah edilebilir mi?

Cevap: İzah edilemez. Bu hâdiseler mutasavvıfların her yerde mükevvenatın istidad ve kabiliyetlerine göre zuhur etmekte olduğunu, söyledikleri küllî ruhun tezâhûratı olduğundan bunların cümlesi rûhanî âleme mensuptur. Ancak rûhâni âlemin bir takım mertebeleri vardır. Enbiya-yı Kiram bu âlemin en yüksek mertebe ve makamlarına erişmişlerdir. Onlardan zuhur eden hârikalar başkalarınınkine benzemez. Nübüvvet makamına vâsıl olmayan hiç bir kimse, Hz. Musa gibi denizi yaramaz Hz İsa gibi ölüyü diriltemez. Hz. Muhammed (a.s.) gibi gökteki ayı ikiye ayıramaz. Parmaklarının arasından sular akıtamaz.

Bundan başka mûcizelerin mümeyyiz bir sıfatı da vardır. O da mûcize sırf kudret-i ilâhiyenin eseridir. Onu izhar eden peygamberin bile bunun nasıl zuhura geldiğini bilmediği anlaşılıyor. Çünkü Şeyh-i Ekber, Fûsûsunun Musa, faslında sâhirler Hz. Musa'nın kudret-i ilâhiye ile ejderhaya tebeddül eden kendi asâsından korkmasından, -çünkü Kur'anda «Ya Musa, korkma, biz onu evvelki haline iâde edeceğiz» buyrulmuştur. - Onun sihir sanatını bilmediğini ve binâenaleyh mûcizesinin mücerred kudret-i Rabbaniye eseri olduğunu anlıyarak secde ettiler, diyor.

Evliyânın kerâmetleri de, kendi mertebeleriyle mütenâsiptir. Hz. Ömer'in mertebesine ermemiş olan hiç bir veli, onun gibi Medinede okuduğu hutbeyi Nihâvend Sahrası'nda işittiremez. Malûm olduğu üzere, Hicri 23 yılında Hz. Ömer Medine'de hutbe okurken «ya Sâriye dağa dağa! Kurdu koyuna çoban eden zulmetmiş olur.» demiş ve cemaat bu sözden bir şey anlıyamamışlardı.

(Devamı var)

İNKILÂB MEZÂLİMİ

TÜRK MİLLETİ'NDEN GELECEĞİN TARİHÇİSİNE RAPORLAR

YAKILAN VE YOK EDİLEN YAZMA KİTAPLAR!..

— V! —

İ. Hakkı Konyalı

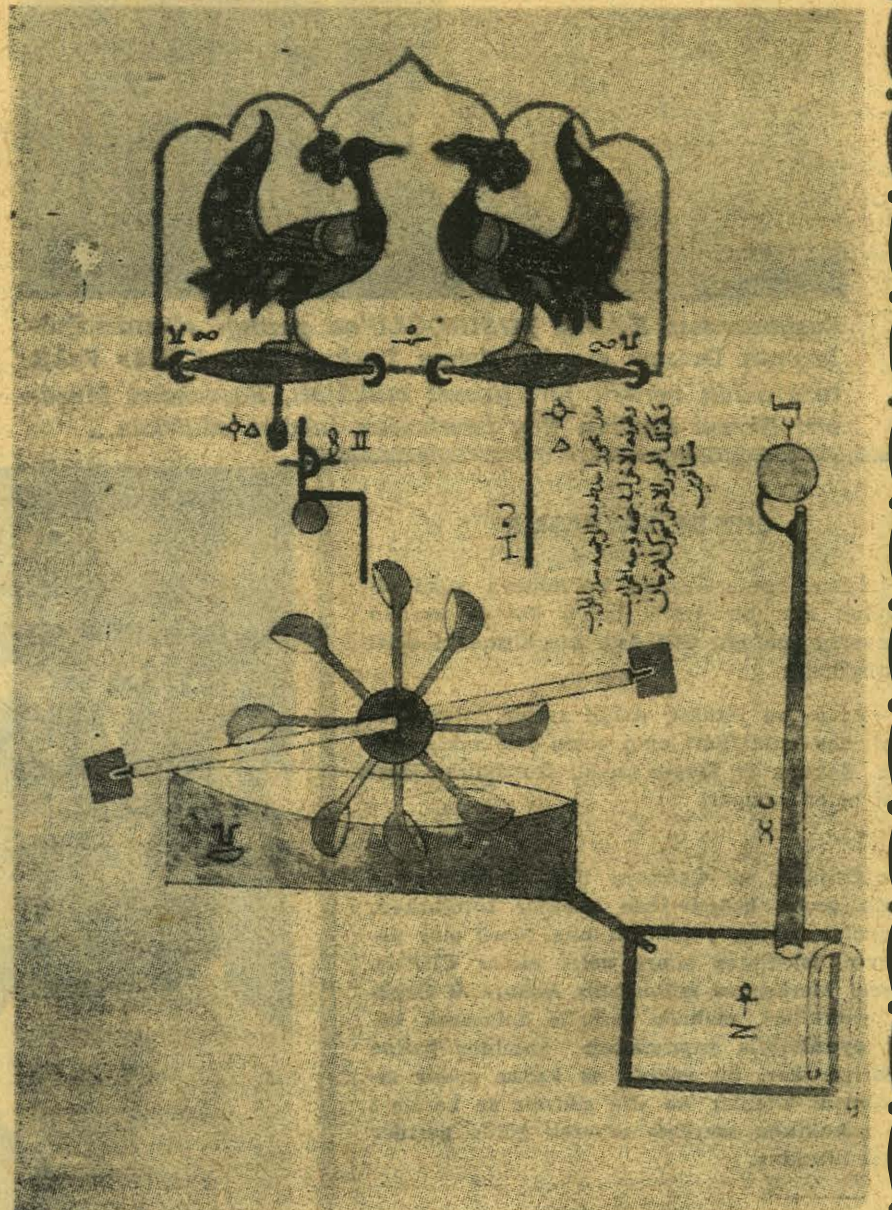
Kitap 602 yılında yazıldığına göre tam 794 yıllık bir ömrü vardır. Türk sarayları dâimâ din ve milliyet ayırd etmeksizin bütün bilginlere ve saiatkârlara açıktı. Eski Türk hükümdarları her zaman ilmin ve sanatın koruyucusu olmuşlardır.

Eb-ül-iz'in 20. Asır makinecilerine taş çıkartacak ve akıllara durgunluk verecek olan sayısız makinelerinin hepsini bir makalenin kucağına vermeye imkân yoktur. Ben kısaca bir kaç tanesini açıklıyacağım:

Kıymetli fen adamının kitabının dördüncü sahifesinden saatleri, dakikaları, günleri ve ayları, güneş ve ayın günlük durumlarını gösteren bir makine yaptığını öğreniyoruz. Burada ay ve güneş yuvarlakları ay'ın ve güneşin günlük seyirlerine göre birer mahrek üzerinde gösterilmişti. Bu büyücek makinenin üstünde karşılıklı yirmidört kapı vardır. Bunlar altlı üstlü iki grupa ayrılmıştır. Renkleri de başka başkadır. Kapıların arkalarında her birisi ayrı seslerle öten kuşlar saklıdır. Saat başı gelince üst kapılardan bir adam çıkıyor, eliyle kapıya dokununca derhâl bir kuş kanatlarını çırparak ortaya fırlıyor, saati sesleniyor ve aynı zamanda da ağzındaki madenî küreleri saatine göre makinenin altındaki aynalı tabağa atıyor. Bu tabaktan çok uzaklara kadar giden bir ses çıkıyor. Gündüz saate bakan bir adam güneşin ufukta o saatteki vaziyetini gördüğü gibi gecede renkli camlar önünde ayın gökteki durumunu görebilir. Saatler bu şekilde yeknesak olarak ilân edilmiyor. Saat başı gelince saatin sahnesine davul, boru, zurna ve zil çalan adamlar çıkıyorlar. Çalıyorlar, söylüyorlar.

Kitabın yüzaltmışıncı sahifesinde Artukoğullarından Ebül-feth Mehmed'in sarayına yapılan bir oyma kapı resmi vardır. Bu tersim ve güzel san'atlar bakımından bir şaheserdir. Güzel sanatlar müntesiplerine ve mimarlarımıza bunu görmelerini ehemmiyetle tavsiye ederiz.

Altmışbeşinci sahifede makineden filin ve filcinin nasıl yapıldığı, krokileriyle gösteriliyor. Üçüncü Ahmed Kütüphanesi'ndeki nüshanın yüzyetmişbirinci yaprağında şifreli kilitlerden bahsedilmektir. Yirmisekiz şifre ile yapılan bu kilitler hakkında geniş malûmat vardır. Yüzyetmişaltıncı yaprakta içinde makineden adam bulunan bir kayıktan bahsediliyor. Bu adamın ağzında bir boru vardır. Sol elini kayığın küreğine dayamıştır. Bu kayık suya konuyor. Altına da küçük bir delik açılmıştır. Su yavaş yavaş bu delikten kayığın teknesine doluyor ve bir dereceye kadar yükselince adam bir taraftan borusunu öttürüyor, bir taraftan da suyu dışarıya akıtmaya başlıyor. Bu iş her saat başında tekrarlanıyor, ve böylece kayık eğlenceli bir saat vazifesi görüyor.

Saat başlarında bu makine kuşlar sahneye çıkarak ötüşürlerdi

(Devamı var)

Yahya Efendi Dergâhı'nın Son Şeyhi

ABDÜLHAY EFENDİ'NİN MEKTUPLARI

O R U Ç

Allah'a hamd ve senâlar olsun ki; 1362 senesinin Ramazan Ayı'na gelmiş bulunuyoruz. «Ya eyyühellezine âmenû.» âyeti kerimesinde «Ey mü'minler sizden evvel gelip geçen ümmetlere farz olduğu üzre, size de oruç farz olmuştur...» buyrulmaktadır. Ümid edilir ki; bu şark olan vazifeyi yapmaya acele ederek kalbinizdeki îymanın mevcudiyetini hem kendinize ve hem de dindaşlarınıza gösterip isbat ederek imanın icablarından olan korkusuzlukla, muhalefet vâdisinde koşanlara ergeç gelecek olan Allahın azâbından korkan ve mümkün olduğu kadar aczini itiraf ederek muvafakat yollarında yürüyen, ve yürümek isteyenlere vaad edilen ilâhi lütuflardan hisse alırsınız.

Anlaşılacağı üzere Oruç Âdem'in yaradılış ve peygamberliğinden başlıyarak Âhırzaman Peygamberi Efendimiz Hazretleri'ne kadar gönderilmiş olan bilcümle peygamberlerin (Selât ve selâm onlara olsun!.) ümmetlerine aynen farz edilmiş ve teyid olunmuş bir vazifedir. Yalnız şekil ve keyfiyet itibariyle aralarında farklılık vardır. Meselâ, peygamberlerden bazılarının zamanında oruç guruptan guruba kadar sürer. Bizim dinimizde; Kur'an-ı Kerim'in ikinci cüz'ünün yedinci ve sekizinci sahifelerinde vârid olduğu gibi *«Fecr-i sâdık»* yani şafak yerinin ağarmaya başlamasından başlar ve güneşin doğumundan batımına kadar sürer. Hicretin ikinci senesi farz olmuş olan ve o gündenberi müslümanlarca itaat edilerek tatbik olunan bir vazifedir.

Ancak meşrû olması, sırf aç kalmaktan ibâret olmayıp, nefsi işlemesi günah olan, Şeriatte yasak olan şeyleri yapmaktan alıkoymak, makbul ve güzel işlere sevk etmek hikmetlerine dayanır. Nefs.. emre itaate alıştırmak, onun arzularına karşı durarak ahlâkı temizlemek gibi bir gayeye de hizmet için bu vazife istenmiştir.

(Devamı var)

EVLİYÂ MENKIBELERİ

Rivâyet ederler ki; Cafer bin Handale'ye fakir bir misafir gelmiş; Cafer canla başla hizmete koyulmuş. Fakat misafir, ikide bir: «Yahudi olmasaydın, sen çok güzel adamsın!» dermiş. Cafer şöyle karşılamış:

«— Muhtaç olduğun hizmette —kusurum yüzünden— akidemi yermemelisin. Allahtan nefsin için şifa, benim için de hidâyet dile.»

Abdullah Elhayyat'ın putperest bir işçisi varmış. Bu işçi her zaman efendisi hesabına gömlek, elbise diker fakat ona hep kalp para sürermiş. Abdullah hiç ses çıkarmadan bu parayı alır dururmuş. Bir gün bir işi çıkmış, dükkândan bir müddet ayrılmış. Putperest işçi âdeti üzere gelmiş ve yine kalp para getirmiş. Fakat dükkânda bu parayı gören talebesi, hocası nâmına kabul etmemiş, işçi de parayı değiştirip çekilmiş gitmiş. Abdullah dükkâna dönerek:

«— Hani putperestin getirdiği?» diye sorunca talebesi olan biteni anlatmış. Hocası talebesine dönmüş:

«— İyi yapmadın,» demiş. «Bir müddettenberi adam bana hep ayni muâmeleyi gösteriyordu. Ben de sabrediyordum, verdiği paraları da kör kuyuya atıyordum. Böylelikle benden başkasını aldatmasına mâni oluyordum.»

Kötü huy sahibinin kalbi dar olur, derler. Çünkü o dar yere ancak kendi muradını sığdırabilmiş: tıpkı ancak sahibini barındırabilen dar bir yer gibi.

Yine: Güzel huy, seninle bir hizada duran kimseden müteessir olmamandır, demişler. Bunun gibi gözün, senden başkasının ayıplarına değiyorsa, senin kötü huylu olduğunu gösterir, demişler.

Resulullah Efendimize uğursuzluğun ne olduğunu sormuşlar:

«— Kötü huy!» buyurmuşlar.

Ebâ Hüreyre'den rivâyet edilen bir hadise göre Peygamber Efendimize teklif etmişler:

«— Ya Resulullah, müşriklere beddua et!»

Peygamber Efendimiz şu cevabı vermişler:

«— Ben insanlara rahmet olarak gönderildim, azap olarak değil!»

GÖZ Oldur ki hakkı göre.

Salâhaddin Eş

YARINLAR İSLÂM'INDIR !

İslâm ülkeleri Hariciye Vekilleri İstanbul'daki toplantısı bütün Türkiye'yi heyecana boğdu. Her ne kadar aslında böylesine mümtaz bir heyeti ağırlamak vazifesi Türk Devleti'nin başında bulunan şahsa âid olmalıydı ise de, böyle bir eksikliğe rağmen, yine de konferans ilk günlerdeki havası itibariyle muvaffakiyet vaadediciydi. Bilhassa İstanbul'un İslâm Merkezi olarak kabul edilmesi şeklindeki bir teklifin prensip olarak benimsenmesi istikbale beslenecek umutları daha güçlü kılmıştır.

Ancak, İslâm ülkeleri arasındaki münâsebetlerin hissî plândan sür'atle afâkî (objektif) akli plâna kaydırılması ve bu ülkeler arasında bir uzvî beraberliğe doğru gidilmesi gerekir. Aksi halde, bir takım kimselerin İslâm inancının sadece bir gönül mes'elesi olduğuna dâir görüşlerine kuvvet kazandırılmış olunur; eğer böyle bir uzvî beraberlik sağlanamazsa..

Bu uzvî beraberlikler neler olabilir?

Her şeyden önce İslâm ülkeleri arasında devamlı bir irtibat merkezi kurulmalı ve bu gibi konferanslar dışında da ülkeler birbirleriyle olan münâsebetlerini devam ve mes'elelerini vakit kaybetmeden birbirlerine intikal ettirebilmelidirler. Ama, bunun için İslâm ülkeleri arasında en basit teknik bağlantılar dahi yoktur. 60 sene önceki imparatorluk vilâyetlerimize, meselâ bir Suudî Arabistan'a bir telgraf gönderecek olsak bu telgraf ancak Roma ve Londra üzerinden gidebilmektedir. Çünkü bizim oLndra ile teknik bağlantımız vardır da şuracıktaki Arabistan'la direkt veya dolaylı bir kısa bağlantı kurulamamıştır.

İkinci bir uzvî bağ, herhalde ve mutlaka bir İslâm ajansı olmalıdır. Yalnız bu, sadece bir isim olarak değil; doğrudan doğruya, Dünya'daki her hadiseyi İslâmî Dünya görüşü açısından değerlendirebilecek bir ferâsete sahip kadrolar ister. Bir örnek vererek bunun ehemmiyetini anlatmak yerinde olacaktır: Evvelki sene Kıbrıs'ta müslüman köylerinde kitleler halinde katliâm yapıldığı gerçeği, gerek kapitalist batı'nın, gerekse komünist ajansların bültenlerinde sadece *üç kişinin öldüğünün ileri sürüldüğü* şeklinde bir ifadeyle geçiştirilmişti. Bir diğer örnek ise, Batı Sahrası mes'elesidir. Batı Sahrasında 70 bin nüfuslu bir küçük devlet kurmaya çalışan Poliserya gerillaları Batı'lı ajanslara göre marksisttirler; komünist ajanslar bu mevzuda susmaktadırlar, Kaddafî ise Poliserya gerillalarının marksist olmadıklarını ileri sürmektedir. Kısaca biz henüz bu mes'elede kesin bir bilgiye sahip değiliz. Çünkü öte tarafta Fas Krallığı Poliserya'ya düşman bulunmaktadırlar. Ama ideolojisinden ziyade toprak mes'elesi yüzünden...

Keza, son bir örnek daha verecek olursak; ingilizlerin Reuter ajansı başta olmak üzere, Dünya'nın pek çok ajanslarının Amerikan Merkezî Haberalma Teşkilâtı (CİA) tarafından elde edilerek sahte haber imâlinde kullanıldığı resmen açıklanmıştır. Tabiîdir ki, böyle işleri saman altından su yürüterek yapan Sovyetlerin gizli servisi uyumuyor. Nitekim geçenlerde italyan gazetecisi Fallaci'ye bir beyanat veren CİA eski Başkanı Colby *«bu çeşit casusluk faaliyetleri dünyanın hemen her devletinde kanunlarla yasaklanmıştır ama Dünya'nın her yerinde de yapılır. Biz Amerikalılar bunu bazen daha açık bir şekilde yapıyoruz. Ama bu sizlere, başka ülkelerin bu çeşit gizli faaliyetler yapmadıkları şeklinde bir intiba vermesin»* demiştir.

Bütün bu anlattıklarımız göstermektedir ki; hemen bütün Dünya'yı ve bu Dünya'daki okumuş kafaları kendi nüfuz bölgeleri içine çekmek için çalışan komünizm ve kapitalizm, İslâm ülkelerindeki bu yeniden derlenip toplanma hareketleri karşısında da bigâne kalmıyacak; hrıstiyan Batı kapitalizmi ile komünizmin İslâm Dünyası'ndaki menfaatlerine gölge düşürecek her gelişme ifsâd edilmek istenecektir.

Bu gelişmeler o sistemler için korkutucudur... Çünkü bu zamana kadar bu iki sistemin dışında *bloksuzlar* adı altında toplanan *Üçüncü Dünya ülkeleri* sadece bir karşı oluştan, sadece bir antitezden hareket ettikleri için eninde-sonunda bu iki sistemden birisinin kucağına düşmekten kurtulamamışlarken, İslâm Dünyası bu ülkeler için de bir yeni kalkış noktası, bir tez gösterebilir. İslâmî ölçülere riâyetle teessüs edecek bir *İslâm Ortak Pazarı*, bir *İslâm Paktı*, bir *İslâm Ülkeleri Ortak İlmî ve Teknolojik Araştırmalar Vakfı* v.s... Bunların her biri sağlam temeller üzerinde gürbüzleşip bereketli mahsüller verebilir.

Yeter ki, İslâm'ın Dünya görüşünü hakkıyla kavrayıp şeksiz-şüphesiz bağlanabilsek ve İslâm dışı her sisteme *«ha yır!»* diyebilsek..

Ve... Yeni bir devrin başlangıcı

(Baştarafı 2. Sayfada)

züne sulh yoluyla fikir ve inanç yoluyla yaymak için azimle, şevkle ülkelerimize dağılmalıyız.

Bütün bunları bilip hissedince heyecanlanmamak mümkün müdür? Cûş-u hurûşa, galeyana gelmemek mümkün müdür?

Elbette şu anda Peygamber Efendimiz Aleyhisselâtü Vesselâm'dan bu âna kadar gelen şerefli tarihi hep beraber duyuyoruz.

ruz.

Müslümanlar kardeştirler. Onu duyuyoruz, onu yaşıyoruz.

Böyle mânâlı bir gecede bizi bir araya toplayan bu hayırlı geceyi nasip eden Cenâb-ı Hakka sonsuz şükürler olsun.

Muhterem Temsilciler,
Muhterem Misafirler,

Asırlar boyu müslüman ülkelerin hâkim olduğu devirlerde yeryüzünde temelde hakkâniyet ve addlet hâkimdi. Bir ülkenin insanlarını yurdundan çıkartıp, yabancıları oraya yerleştirmek veya ülkeleri insan haklarına aykırı olarak müstemleke yapmak gibi fiiller cereyan edemiyordu.

Son asırlardakı haksızlıkların ve insanlığın bugün içine düştüğü manevî çöküntünün önlenebilmesi, bunların ortadan kalkması için müslüman ülkelerin dayanışması ve yeniden güçlenmeleri lüzumludur ve bütün insanlık için faydalıdır

Asırlar boyu düzenlenen haçlı seferleriyle İslâm Âlemi'ne hücumlar yapıldı. Bu gün bunların hatâ olduğu daha iyi anlaşılıyor.

Son bir asrın ilk yarısında müslüman ülkelerin büyük kısmı insan haklarına aykırı olarak yabancıların istilâsı altına girmişti. Fakat çok şükür son 50 yıl zarfında müslüman ülkeler bu haksız istilâlardan yaptıkları millî mücâdeleler ile kendilerini kurtardılar. Türk İstiklâl Savaşı bu yeni devrin başlangıcı sayılabilir.

Bugün çok şükür müslüman ülkeler haksız istilâlardan bazı istisnalar hâriç kurtulmuşlardır. Müslüman ülkeler 7 yıl önce 1969 da ilk İslâm Konferansını akdettiler. Ve o tarihten beri aralarında her türlü işbirliğini artırmaya, her sâhada dayanışmaya başladılar

Bu hayırlı hareketin yedinci senesindeyiz. Tarihî İstanbul şehrinde, asırlar boyu İslâm Âlemi'ne idâre merkezliği yapan başşehirlik yapan İstanbul'da toplanılmış bulunuluyor. Bu toplantıda faydalı adımların atılmasını diliyoruz, bu toplantının müslüman ülkeler arasındaki işbirliği ve dayanışmanın şuurlu bir şekilde en ileri dereceye erişmesinin ve bu toplantının müslüman ülkeler arası münâsebetlerde bir perçinleme rolü oynamasını temenni ediyoruz.

Türkiye olarak İslâm Konferansı'nın kurucu üyesi olmaktan ve bugüne kadarki bütün konferanslara iştirak etmekten bahtiyarlık duyuyoruz.

Hükûmet proğramımızda kardeş müslüman ülkelerle işbirliğimizi siyâsî yönden, iktisâdî yönden ve her türlü dayanışma yönünden en ileri dereceye eriştirmek azim ve kararında olduğumuzu açıkça bütün Dünya'ya ilân etmişizdir.

Mukaddes Kudüs şehri bir İslâm şehridir en kısa zamanda istilâdan kurtlarak inşaallah yeniden bir İslâm şehri olacaktır.

ve diğer bazı ülkelerde müslümanlara gayri müslimler tarafından yapılan insan haklarına aykırı zulümleri kınıyoruz. Bu zulümlere en kısa zamanda son verilmesini ve bu ülkelerdeki müslümanların en kısa zamanda her türlü haklarına kavuşmalarını istiyoruz.

Biz, İslâm Konferansı'nın 7. İstanbul Toplantısı'ndan sonra artık, zaman zaman toplanıp dağılan bir teşkilât olması yerine sürekli olarak çalışan güçlü ve devamlı bir teşkilât olmasını temenni ediyoruz.

Biz, İslâm Konferansı'nın organlarının yapacağı çalışmalarla müslüman ülkeler arasındaki iktisâdî, siyasî, kültürel işbirliğinin en ileri dereceye ulaştırılmasını istiyoruz.

Muhterem Başvekil yardımcısı Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, Topkapı Saray-ı Hümâyunu kapısı önünde Türk siyasî tarihinde bir dönüm noktası teşkil edecek olan tarihi konuşmasını yaparken.

Orta Doğu'da devamlı sulhün teessüsünde ilk adım olarak önce İsrail'in işgâl ettiği topraklardan derhâl geri çekilmesini şart olarak görüyoruz.

Filistin halkına yıllardan beri yapılan insanlık dışı muâmeleyi kınıyoruz. Filistin halkının her türlü haklarına kavuşmasını istiyoruz ve Filistin halkının bir an evvel vatanlarına ve yurtlarına kavuşmaları gereğine inanıyoruz.

Türkiye Filistin Kurtuluş Örgütünün Türkiye'de bir büro açması için müzâkerelere hazır olduğunu açıklamıştır.

Bugün yeryüzünde Filistinlilerden başka ayrıca Eritre'de, Keşmir'de, Filipinler'de, Batı Trakya'da, Doğu Türkistan'da

Bütün müslüman ülkeler arasında daha fazla gecikilmeden müşterek pazar kurulmalıdır.

Müslüman ülkelerin asrın en ileri teknolojisine sahip olmaları için müşterek yatırımlar yapmalı koordine kalkınma plânları hazırlamalıdırlar.

Hiçbir müslüman ülkenin batı ülkelerini taklide ihtiyacı yoktur. Ne faizci, sömürücü kapitalizmin, ne de insan tab'ına uymayan komünizmin ve komünizmden türeyen cereyanların insanlara saadet getirmesi mümkün değildir.

İslâm Konferansı'nın kültür araştırmaları yapan, sıhhatli bir iktisâdiyâta geçişi sağlamak için iktisâdî araştırmalar yapan, ve mesut bir cemiyet doğmasını hedef alan içtimâî araştırmalar yapan teşkilâtlarla techiz olunmasında zaruret vardır.

Müminler kardeştirler. En güzel işbirliği ve hertürlü ileri dayanışma müslümanlara ve müslüman ülkelere yaraşır. Bir milyarlık İslâm Âlemi'nin bu gün elliye yakın ülke halkı olarak bütün mensupları aynı hedeflere erişmeyi istiyorlar. Kalp beraberliği, gönül arzusu ve hedef beraberliği içindedirler. Bu yüzden İslâm Konferansı'nın kısa zamanda daha çok ileri mesafeler katedeceğine inanıyoruz.

Böyle hayırlı bir gecede, bu tarihi bahçede, bütün bu müşterek temennilerimizi aranızda konuşmayı nasip eden Cenab-ı Hak'ka bir kere daha şükrederek sözlerime son verirken, Müslüman Ülkelerin Temsilcileri olarak hepinizi tekrar hürmet ve muhabbetle selâmlar, Cenâb-ı Hak'dan İslâm Konferansı'na, bütün müslüman ülkelere ve bütün müslümanlara hayırlı muvaffakiyetler, bütün insanlığa hayırlı günler dilerim.

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Allaha emanet olunuz.

Mübârek bir cuma akşamı İslâm Dünyası'ndan gelmiş en seçkin misafirler önünde Topkapı Saray-ı Hümâyunu gibi «Emânet-i Mukaddese» *nın muhafaza edildiği tarihi bir yerde, resmî bir ağızdan yapılan yukarıda tam metnini okuduğunuz bu konuşma, Elli yıllık «lâiklik» tatbikatı muvâcehesinde yeni bir devrin başlangıcı sayılmaya lâyık değil midir?!.. O akşam, Türkiyemizin yakın tarihini bilenler âdeta bir rüyâ görüp görmediklerinden şüphe etmişlerdir. Fakat aziz okuyucularımız, görüyorsunuz ki; inananlar birlik ve beraberlik içinde oldukları takdirde Cenab-ı Hakkın nusrat ve rahmeti belâğan mâbelâğ vâkî olmaktadır.*

Ancak lâikliği bir İslâm düşmanlığı sûretinde anlayıp tatbik edenlerin yola getirilmesi mücâdelesinde ortaya atılanlar yalnız bırakılmamalıdır. Zira mes'uliyet de müşterektir, elde edilecek zaferden hasıl olacak sürûr da...

İslâm adına ortaya çıkanlarda meziyet değil de, sadece kusur arama alışkanlığını terketmeli ve birlikten doğacak kuvveti takdirde geç kalmamalıyız!.

Allah'ın vaadi haktır. O, vaadinde hulfetmez.

Allah'a ve Resulüne inananların birlik olmaları hâlinde galebenin kat'î olduğunu ferman buyurmaktadır.

İstikbâl İslâm'ındır!.. Onun mes'ut talihini değiştirmeye kimsenin gücü yetmeyecektir.

ortadoğu'dan

SAİD ŞAMİL

Yahudi Davası ve Filistin!..

— 17 —

Bu yeni nizâmın tatbik mevkiine konması mucizevi bir te'sir meydana getirdi. Asırla dan beri durmaksızın Türkler'le mücâdele eden bu halk bir an içinde Türk'e dost oldu. Arap ülkeleri arasında kendine has bir husûsiyet arz eden Yemen'de bu Türk dostluğu hâlâ kendini ihsas etmektedir

Rus, Fransız ve İngilizlerin musammem tahrikatı karşısında inkisar-ı hayâle düşen İttihat ve Terakki devlet ricâli için bu mesut hâdise yeni ümitler veriyordu. Balkan fâciası neticesi İmparatorluğa mesned olabilecek kala kala ortada iki unsur kalmıştı. Bunlar da Türkler ve Araplardı. Bu iki unsuru idarî bakımdan fedaretif sarih temeller üzerinde anlaştırmak muhakkak ki yapılmakta olan tahrikata karşı en sâlim bir müdâfa esası olacaktır. İşte bu ümit ile İttihat ve Terakki devlet ricâli ile a'yân ve meb'usâtındaki Arap mümessilleri arasında İmparatorluğun müstakbel statüsü hakkında görüşmeler başlamış ve sızan haberlere göre muayyen prensipler üzerinde sıkı bir mutabakata varılmıştı. Hafızamda kaldığına göre o zamanın Bahriye Nâzırı ve Dördüncü Ordu Kumandanı olan Cemal Paşa Suriye ve Lübnan'da devlete karşı taammütle yaptıkları hıyânetten dolayı idam ettirdiği bazı zevatın cezalandırma sebeplerini hâtırat şeklinde neşrettiği ufak bir risâlede izah ederken Arap mümessilleriyle İstanbul'da yapılan bu müzâkereler hakkında oldukça sarih malûmat vermektedir

Cemal Paşa'nın yazdıklarına bakılırsa Dördüncü Ordu'ya kumanda etmek üzere Şam şehrine geldiği sırada Suriye vâlisi tarafından kendisine mahrem bazı dosyalar takdim edilmiştir. Fransız konsoloshânesinde bazı kilise arşivlerinde ve husûsî evlerde yapılan tahariyatta ele geçirilen vesikalardan teşekkül eden bu dosyalar korkunçtu. Suriye ve Lübnan'da çalışan muhtelif gizli teşkilâta mensup zevatla, Fransa hariciye nezâreti arasında cereyan eden resmi muhâberâtı ihtivâ eden bu dosyada barbar Türklere karşı girişilecek harekâta Fransa'dan istenen teknik yardımın bir süreti bulunduğu gibi Suriye ve Lübnan halkı nâmına resmen Fransa'nın himâyesini iltimas eden arîzalar da vardı. Maalesef bu gibi evraka imza koyanların çoğu bu ülkelerde yaşayan hıristiyan... rihi âilelere mensup zevattı. Bunların bir kısmı Hıristiyan bir kısmı da güya Müslümandı.

Bu manzara karşısında Cemal Paşa'nın şaşırmamasına imkân yoktu. Buna rağmen Suriye Vâlisi'ne verdiği cevap münsıftı. İstanbul'da hükûmet ricâliyle Arap mümessilleri İmparatorluğun müstakbel statüsü üzerinde görüşürken ve Türk Arap işbirliği hakında bazı müspet esaslar üzerinde mütâbakata gelinirken böyle bir skandalı ortaya atmak bu görüşmelere indirilmiş saikavi bir darbe olacağını ileri sürmüş vâli'den bu evrakın şimdilik gizli tutulması ricasında bulunmuştu. Bu arada ne olur ne olmaz bu zevatla şahsen görüşme arzusunu da izhar etmişti. Cemal Paşa'nın yazdığına göre görüştüğü bu zevâta İstanbul'da Arap mümessileriyle hükümet ricâli arasında cereyan eden müzâkeratı anlatmış ve Türk-Arap varlıkları arasında kurulacak federatif sistemin esasları hakkında malûmat vermişti. Bu malûmattan son derece memnun kalmaları ve ayrı ayrı her biri bu esaları cânu dilden desteklemeye hazır olduklarını bildirmeleri üzerine Paşa da mütehassıs olmuş ve bu tahassüsünü teyid etmek üzere iş görecek kabiliyette olanlara bu birliği tahakkuk ettirecek hassas branşlarda kendilerine resmî vazifeler vermişti. İlk hamlede bu zevâtın memur edildikleri işlerde fâideli olduklarını yazısında bizzat Cemal Paşa'da itiraf etmektedir.

Cemal Paşa'nın yazdıklarına bakılırsa Suriye'li liderlerle Mekke şerifi Hüseyin Paşa ve oğulları arasında sıkı bir münâsebet vardı. Şerif Hüseyin'in mızıkçılığa başlamasıyle bunların pusula değiştirmeleri bir olmuştur. Yine alınan raporlardan anlaşıldığına göre isyana tekaddüm eden günlerde Şerif Hüseyin'in Hicaz meşâyihine gizli yollarla para dağıtması ile Suriye'li bu zevatın kabail rüesâsıyle sıkı fıkı temasa geçmeleri aynı zamana tesâdüf eder. Vaktaki, İngiliz ve Fransız Akdeniz donanmaları Suriye ve Lübnan sâhillerine gece gelip silâh dökmeye başlayınca, şekli tahrikatın fiili hıyanete intikâl ettirilmekte olduğuna kanaat getiren Paşa, bu zevatın derhal tevkifini ve divan-ı harb-ı örfiye sevklerini emretmek mecburiyetini duymuştur.

Bilahare bu mevzuya temas eden Arap yazarların itirafından anlaşılıyor ki, Dünya savaşını fırsat sayan gizli Arap Teşkilâtlarına mensup bazı hey'etler, savaşın ilk yıllarında Şerif Hüseyin, İmam Yahyâ ve Emir Abdülaziz Âli Suud ile ayrı ayrı temasa geçmişler ve Arap şibih ceziresinin çöl mıntıkalarında Türklere karşı müştereken harekete geçmeleri hususunda kendilerini teşvike çalışmışlardır. Bu talebe İmam Yahya itirazda bulunmuş, Emir Abdülaziz dinlemekle iktifa etmiş, onları yegâne alkışlayan Şerif Hüseyin olmuştur. Âl-i Beyt'in İmam Hüseyin ile başlayan bir hilâfet da-

(Devamı var)

TÜRKÇESİ

Ahmed SELÂMÎ

İSLÂM'I (ŞERÎATI) UNUTDURMA PLÂNLARI

İnkılâb, Atatürk, layıklık, cümhüriyet, demokrasi, rejim gibi lâfların yarım asırdır alabildiğine istismâr edilişi ile karşı karşıyayız. Bu kabil lâfların arkasına sığınarak İslâmiyete (Şeriata) ve müslümanlara en şeni' ve deni hakâret ve tecâvüzlerle saldıran kâfirlerimiz İslâm'a inanmayanlarımız üç koldan hareket etmişlerdir:

1 — İslâm'ın (Şeriatın) esas ve temel kânunlarını müslümanlara unutdurmak...

2 — Kânun, rejim ve medeniyet nâmını verdikleri (materyalist felsefeleri) nâm-ı hesâbına, İslâm (Şeriat) esaslarını tahrife yeltenmek...

3 — İslâmın (Şeriatın) şiddetle reddetdiği papaz üfürüklerini, yunan esâtirini, ateist hurâfâtını, Avrupa sefahâtının pespâye mefhumlarını, ve faşist ve komünist vahşetin barbar usûllerini memlekete taşıya ak, bunların, zamanla müslümanlara da buluşmasına ve onları da lekeleyip gâvurlaştırmasına çalışmak...

● İmdi, İslâm'ın (Şeriatın) esas ve temel kânunlarını müslümanlara unutdurmak için neler yapmışlar, bu şıkkı kısaca ele alalım:

Bu hususdaki emellerine nâil olabilmek için evvelâ İslâmi (Şer'i) tedris ve ta'lim müesseselerini lağv etmişler, ulemâyı asıp keserek şer'i ilimleri okutup öğretecek adam bırakmamışlardır. 1949'larda göstermelik dinî (!) mektebler açmaya mecbûriyet hissetdikleri zaman da, buraları tamamen saptırıcı istikâmetde kullanıp, kendi materyalist ve reformist fikirli adamlarının kontrollerinde bulundurmuşlardır... İslâmın (Şeriatın) esas ve temel kânunlarını müslümanlara unutdurmak için şefokrasinin meşhur diyânet bozguncularından müteveffâ Şerâfeddin Yaltkaya'nın, vâizler için müftülüklere gönderdiği ta'mimin şu iki maddesine, dehşetengiz bir misâl olarak bakabiliriz:

«İtikâd ve ibâdâta âid mühim mes'eleler ara sıra hatırlatılmalı..» «Cami kürsülerinden yalnız, ahlâk, fazilet, samimiyet sözleri saçılmalı...»

İşte, İslâm'ı (Şeriatı) unutdurmak isteyenlerin, milletin gözünü boyamak için bir emniyet sibobu olarak ihdâs etdikleri «Diyânet İşleri Reisliği» denilen yer nasıl kullanılmış, bu ta'mim maddesiyle apaçık anlaşılmaktadır... Topyekûn İslâm'ı (Şeriatı), bütün MUÂMELÂTIYLA yani dünyâ ve devlet işleriyle de alâkâlı nizâm ve kânunlarıyla aynen tebliğ etmesi şart bulunan bir makâm, mücerret (i'tikâd ve ibâdât) mevzuûnda bile, hangi sıkılmazlıkla ortaya çıkıyor!?. Demek ki vâizler, muâmelâtdan geçdik, (i'tikâd ve ibâdât) ile alâkalı Şeriat hükümlerini bile her zaman değil de, o da «ara sıra», ve o da «hatırlatma» olarak ağızlarına alabilecekler..: Bunun adına dindüşmanı cümhüriyet istismarcısı çamuriyetçilerimiz ne derlerse desinler, biz deriz ki bu, dîni (şeriatı) unutdurmak için, (layık) olduğu iddiasındaki bir rejim tarafından, O'nun cendereye sokulup (çin işkencesine) tâbi' tutuluşudur...

Bu itibarla biz diyoruz ki, «Diyânet İşleri Reisliği» denilen yer, ne dün ve ne de bugün, sâhip olduğu materyalist temelli kânunlarıyla, Türkiye'deki müslümanların ittiba' edebilecekleri dini bir merci' olmakdan nâmütenâhi uzakdır... Burası, dine (şeriata) karışmamak iddiasında olduğu halde, bunu zerre kadar ortaya koyamıyan rejimlerin, bir emniyet sibobudur... «Diyânet İşleri Reisliği» denilen yere âid saptırıcı neşriyâtın niceleri de, bu hakikatı apaçık ortaya koymuş bulunuyor... Diyânetin başındaki zâtın da, rejim ve materyalist felsefe nâmına İslamı (şeriatı) nasıl istismâr etdiği, artık apaçık ortadadır. Bu zâtı müslümanların lideri bilmek ve onu dîni bir reis tanımak, şuur iflâsından başka bir delâlet de ortaya koyamaz...

● Yeri gelmişken beyân eyleriz ki, dinle devleti ayırdığını iddia eden, yani, «dîni hiçbir işime karıştırmam, layıkım!» diyen bir devlet, dinin de hiçbir işine karışmamaya (mecburdur...) Bunun için mücâdele vermek, her müslümanın hem hakkı, hem de imân borcudur. 961 anayasasına göre, bile müslümanların bu haklarını kullanmaya, hiçbir (İslâm düşmanı) ve hiçbir (layıklıkçı) kişi dahi karşı çıkamaz...

Dini (şer'i) esasları, kânunlar, müesseseler, vakıflar, mektebler ve hertürlü teşekküller, nasıl olur da temelinde materyalist felsefe bulunan bir rejimin elinde tasarruf edilir?. Materyalist felsefe, binlerce misâlleri de ortada olduğu halde, kendi fikir ve esaslarını o dine sokuşturmadan durabilir ve rahat edebilir mi?. Bir imamın layık ve materyalist bir felsefe nizâmında me'mur; bir müftünün o imama âmir, ve o nizâma me'mur olmasına kargalar bile gülmez mi?. Ve daha bu temel derdimizi bile idrâk edemeyen, bu idraksizlik istikâmetinde şartlanan gazetelerin, muharrirlerin, meb'us efendilerin, hatta nice «din adamı» geçinenlerin hâli, içler acısı değil midir?. Ve üstelik, Ortodoks, Katolik, Protestan ve Yahudi cemaatler, Türkiye hudutları dâhilinde (papazını-hahamını) kendi meclisleriyle iş başına getirirler; dînî mekteb ve vakıflarına varıncaya kadar her işlerini kendi irâdeleriyle istedikleri gibi yani (MUHTARCA) yürütürlerken...

Devlet, dînin sâhasından çekilinceye kadar Türkiyede müslümanların hürriyetinden aslâ bahsedilemez. Kim bahsederse o bir gözboyayıcıdır...

Sebil

DİL ve EDEBİYAT

İslâm mı komünizm mi?

— 2 —

Yazan: Said RAMADAN
Tercüme: Ali ÜNAL

Öylese soralım: İslâm mı daha gerçekçi, yoksa Marxizm mi? Hangisi günlük hayatta tatbik edilmiştir. Kısaca anlattığımız bazı husûsiyetleriyle İslâm, Dünya üzerinde gerçekten var olmuş ve herhangi bir diktatörlük dönemine rastlanmaksızın Doğu'ya ve Batı'ya yayılmıştır. Sözlerini yukarıda tırnak içine aldığımız Hz. Ömer Medine'de Mescidde sıradan bir vatandaşın şu sözlerine muhatap oluyordu: «Seni, eğri bir iş üzerinde de görürsek, kılıçlarımızla doğrulturuz.» Bu bir fert veya sınıfın zulmü değil, demokrasinin ta kendisi değil midir?

Şöyle denilebilir: «Madem öyle de, neden milyonlarca müslüman sükût ve zulüm altında yaşamaktadır?» Müslüman bu soruyu sorduğunda, cevabını kendi kendine kalbinde bulacaktır. «Ben gerçekten müslüman mıyım. İslâm'ı gerçekten anlıyor muyum?» Bırakın, zâlim hükümdarlar, keyfine düşkün âlimler ve câni emperyalistlerin tahakkümü altında inleyen yüz milyonlarca müslümanın gerçek durumunu farkına varsın! Bırakın, İslâm'ın insan şerefi ve şahsi mes'uliyet üzerine kurulu bir sistem olduğunu unutmasın! İslâm. kendisinin kılavuzluğuna tâlip olan herkes için saâdet iksiri sunmaya ebediyyen hazırdır.

İslâm, ne halkı boğazından yakalayıp bırakmayan bir diktatörlük kuran ve ne de nüfuz cüzdanındaki bir kayıtla iktifa eden bir sistemdir. Komünist Blok hakkında belirtmek istediğim üçüncü ve son nokta da: «Komünist Manifestosu»nda Marx ve Engels tarafından bir gâye olarak tâyin edilen hedeflerin tahakkuku uğrunda devamlı çalışmak gelir. Bu hedefler arasında, proleteryanın bir sınıf halinde teşkilâtlandırılması, burjuvazinin siyasi ve iktisadi yönden zayıf düşürülmesi, ve siyasi gücün proleterya tarafından ele geçirilmesi sayılabilir.

Bu plân iki metodla yürütülür: Birincisi; proletaryanın bedelini ödediği bir mücadeleler ki; burada komünistler milliyeti mühimsemeksizin proletaryanın bütün menfatlerini ön sıraya alıp üzerinde ısrarla dururlar.

İkinci metod, manifestonun netice kısmında gösterilmiştir: Komünistler görüş, gâye ve plânlarını gizlemeğe tenezzül etmezler. Gayelerine, sadece an'anevi cemiyeti cebir ve şiddet yoluyla yıkarak erişebileceklerini açıkça belirtirler. «Bırakınız hükümran sınıflar «komünist ihtilâli» korkusuyla titresinler! Proleteryanın zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyi yoktur. Buna karşı da bütün bir dünyayı elde edecektir!.. Dünya işçileri birleşiniz!..»

Nüfuz ettiği her ülkede Komünizm'in tarihi, daima bu plân dahilinde yürütülen bir siyâsetin tatbikatı olmuştur. Bugün vatanımızın kapıları, maalesef plânlarını gerçekleştirmeye doğru hızla ilerlemek üzere her türlü istismara başvuran Komünizm'e ardına kadar açıktır.

Bütün İslâm Dünyası'nın Batı Emperyalizminin elinde çektiği ızdıraplar, Komünistlerin ilk istismar vasıtaları olmuştu. Öyleki, ızdırabını çekmekte olduğumuz yoksulluk ve sosyal adâletsizlikten daha tesirli. Bu hususta Komünistlerin arkasına gizlendikleri maske teşkilâtların isimlerini hatırlamak bile kâfidir: Dışa karşı hepsi de vatanseverlik, mücâdelesinin temsilcileri gibi görünürler. Gelişen hadiseler istikametinde iddiaları güçlenmiştir. Şimdi Rusya Arapları silâhlandırıyor ve beynelmilel siyâset arasında onların müdâfiliğini yapıyor. Hiçbir vatanseverin, kendi davası uğruna Doğu-Batı blokları arasındaki çatışmayı istismar etme gerektiğini münakaşa mevzuu bile etmiyeceği açıktır. Maamafih bu çatışmadan çıkarılacak menfaat, -Arab Alemi için- bu bloklardan hiçbirine kaymadan tarafsız kalmak olmalıdır. Bu, türlü türlü zorluklarla çevrili güç ve hassas bir mes'eledir. Bu mes'elede tutacağımız yol, tarihimizin bu nâzik döneminde Arap siyasi dehasının bir ispatı olacaktır. Bu mevzudaki ihmalkârlığımız ise, ciddi ve halledilmez neticeler doğuracaktır. Tehlikenin kaynakları, ülkemizdeki Komünist ileri karakollarıdır.

Eğer bu durumu kendi menfaatleri uğruna istismarda başarılı olurlar, biz de bir taraftan Sovyetler Birliği ile olan iyi münâsebetler ve diğer taraftan Komünist ideolojiye karşı takınılacak katı ve derin, şuurlu bir düşmanlık arasında ayırım yapmada acze düşersek, o zaman ödemek zorunda kalacağımız bedel, korkunç olacaktır. Bunu, uğruna silâha sarıldığımız Filistin mes'elesinde ödediğimiz gibi feci bir sûrette ödeyeceğiz. Muhakkak ki; Komünistlerin vaz geçilmez metodu olan «ihtilâl ve şiddetli yıkım» ın tatbikatı başladığında, bunu bütün varlığımızla ödeyeceğiz. Çünkü Komünist Manifesto'nun koyduğu ilk metot proletaryanın menfaatlerini, milliyet mülâhazalarının üstünde tutmaktır. Filistin nazarı dikkate alındığında bu demektir ki; komünizm bu menfaatleri, Lübnan ve Suriye Komünist Partisi Merkezi Komitesi'nin gizli bir raporunda itiraf edildiği gibi, Arap - İsrail mücâdelesinin üstünde tutar. İşte bu rapordan bazı bölümler:

«Merkezi Komite'nin kararlarına göre, partinin karşılaştığı ana vazifeler arasında Filistin mes'elesinin ideolojik görüş noktasından bir milliyet teşkil edemezlerse, Filistin'de toplanan Yahudiler bir millet teşkil etmek yolundadır: Onların Filistin'e gelmeleriyle ortaya çıkan şartları ve yahudi- siyonist burjuvaziyi ifade eden Amerikan emperyalizmiyle bütünleşmeye karşı görülen aksülâmellerini hesaba katmaksızın, İsraillilerin de diğer bütün halklar ve milletler gibi kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmeye hakları vardır. Siyonist tehdidinin - ki, aslında bir kere kök saldığı takdirde bir daha sökülemiyecektir. - emperyalist tehlikeden daha büyük olduğu veya emperyalist tehlikenin bir gün kaybolabileceği şeklindeki; karşı propagandaları ve kendilerine Arap milliyetçisi diyenlerin karşı propagandalarını hesaba katmaksızın bir mücâdeleye girişmeliyiz.

Marx'ın «Her millet, iki millet ihtiva eder» sözünü dâima hatırda tutmalıyız. Bu, aynı zamanda yahudi işçilerin ve onların öncüsü İsrail Komünist Partisinin önderliğindeki Yahudi halk yığınlarının, tıpkı Arap halk yığınları işçilerinin yaptığı gibi, milli demokratik kurtuluş ve Sosyalizm için mücadele ettiği Yahudi Devleti için de geçerlidir. Aynı tarzda; Arap halk yığınlarına karşı nasıl tehlike emperyalizm'in kuklaları olan hâkim feodal muhafazakârlardan ve burjuva sınıfından geliyorsa, İsrail için de tehlike, emperyalizm'in oyunları ve işçileri ve öte yandan siyonist burjuvazi arasındaki uçurumun sür'atli bir şekilde derinleşmesinde en önemli vasıtanın, Filistin'de barışın temini ve bağımsız Arap ve Yahudi devletlerinin tesisi olacağından şüphe edilmemiştir. Bu bize karşı olan hem Arap ve Yahudi muhafazakâr idarecilerini, hem de şüphesiz emperyalist efendilerini ehemmiyetli bir silâhtan mahrum edecektir. Çünkü, o zaman Arap ve Yahudi halk yığınları arasında karşılıklı anlayış ve dostluğun tesisi ile iyi münâsebetlerin yeniden kurulması yolunda daha verimli bir şekilde mücâdele mümkün olacaktır.

Bu ehemmiyetli raporda belirtilen Yahudi siyâseti ile Marx'ın Yahudi olması acaba sadece bir tesâdüf müdür? Yoksa mes'ele daha ciddi midir? Herzl, «Dünya siyâsetinin ipleri Yahudilerin ellerine geçmedikçe, Yahudi Devletlerinin kurulmasına karar alacak bir kongrenin toplanmasının mümkün olmıyacağından» söz ederken herhalde şaka etmiyordu. Bu kargaşalık havası içinde, Batı blokunu sulhun te'siri istikametinde Araplara baskı unsuru olarak kullanırken, devletlerinin temeli ve dayanağı olan Dünya siyâsetinin kontrolünü ele geçirmek, dünya çapındaki Yahudi fitnesinin gayesi değil midir?

Sıra ihtilâle ve şiddetli yıkımlara geldiği gün bunun bedelini çok aşırı bir fiatla ödeyeceğiz. Hazırlıklar bir ihtilâl için yapıldığı ve kullanılan metot da şiddet ve baskı olduğu zaman gizli teşkilât, şartları buna göre hazırlar. Sahnede cereyan eden tek şey ise, kaynayan yaraya müdahele edilmeden, önce yapılan uyuşturma gibi hazırlanmasından ibârettir.

Burada sorulabilir.

«— İsteğiniz nedir?»

Cevabım hayır olacaktır, bin defa hayır!.. Bu iki blok arasındaki çatışmadan faydalanmak bizim için tarihi bir fırsattır!. Fakat üzerinde ısrarla durduğum tek şey; gençliğimizi sahte ve aldatıcı diyalektik materyalizm felsefesinden, varlığımıza da -bize ne dinimiz ne de insan şerefi gibi- hiçbirşey bırakmayacak olan dahilî bir yıkımdan korumak için mânevi ve akli bir duvardır.

Komünist gizli teşkilâtı Arap ülkelerinde, herkesçe tanınan kimseleri tazyik ederek, veya şiddet ve zor kullanarak değil, daha ziyade gençliğimizi an'anevi değerlerine karşı isyana sevkeden ideolojik mesajını sinsice yayarak çalışır. Kütüphanelerimizi ve basınımızı istilâ eden, üniversite müfredatına, mekteplere ve işçilerimizin çalıştığı bölgelere sızan propaganda edebiyatı sâyesinde faaliyetlerde bulunur.

Dâima müdafaa ettiğimiz ve yüzden aşırılıkla suçlandığımız siyâset çizgisi üzerinde cesâretle yürümeliyiz. İster Filistin, ister Süveyş Kanalı, isterse Cezayir ve Arap Yarımadası sınırlarıyla alâkalı olsun, dâvâlarımızın hiç birisini ihmal etmemeliyiz. Şâyed bu mes'eleler Dünyadaki hali hazır çatışmanın neticesi olarak çözülemezse, gelecek pek çok nesiller boyunca da çözülemeyecektir. Bu siyâsetin esasları, fertler, cemiyetler ve devletler olarak siyâset sahasındaki uyanıklığımız olmalıdır. Halkın kalbinde imanı uyandıracak, kafalarındaki tereddüt ve şüpheleri yok edecek, konuşulan ve yazılanları maarife yerleştirecek ve ahlâkın bozulmasıyla mücâdele edecek canlı ve şuurlu dâvetlere ihtiyacımız var. Böylece bugünkü günübirlik siyâsetimiz için ödemek zorunda kaldığımız bedeli sınırlayacak ve varoluşumuzun esaslarını güven altına alacağız. Bu sûretlede şiddetli yıkım için vaktin geldiğine kanat getirdiği gün bu gizli teşkilâtın plânlarını boşa çıkaracağız!.

Not: *«The Malaysian İslamic Group»* tan alınmıştır.

AKINCI TÜRKÜSÜ

Müslümanım,
Bu, imanım..
Elli yıldır,
Çıktı canım.
Nerde kaldın,
Kahramanım.
İşte dâvan,
Hey arslanım!..
Bir elde kılıç
Bir elde Kur'an
Dertlerimize,
Oluver derman!.
Geç kalma aman,
Geç kalma aman!..

★

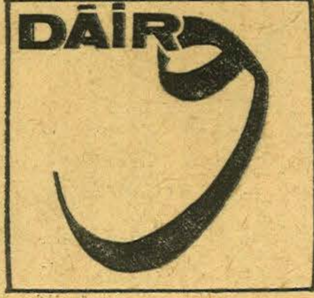
Haydi kahraman,
Gökten müjde var!.
Yıllardır
Zulmün
Makarrı olan,
Vatanı kurtar!..
Acele davran
Zaman
Pek yaman...
Gökte melekler,
Yerde dilekler,
Bütün felekler,
Hep seni bekler!..
Abdestini al
Silâhlanıver.
Şöyle bir davranıp
Celâlleniver
Yağız atın gibi
Bir şahlanıver..
Pehlivanlar gibi
Perdahlanıver
Küfre hamle edip
Kan kusturuver
Allahu, ekber..
Allahuekber
Allahuekber
Allahuekber

FEVZİ GÜNER

İSLÂM YAZISINA

HARF İNKILÂBINA TEKADDÜM EDEN MÜNAKAŞALAR

— V —

Münif Efendi, (mezkûr makaleyi yazan) bizi ilim tahsiline teşvik için dâvâsında mübalâğa yolunu tutmuş değilse, şu makalesini pek safdilâne bir sûrette kaleme almıştır derim.

Avrupa'da yeni usûl mektepler bizimkilerden hayli eski bir zamanda kurulmuş ve tahsil mecbûriyeti de mevcud olduğu halde avam kısmının meramlarını ifâde edebilenleri ve bir çok kelimeyi doğru bir sûrette yazabilenlerinin pek çok olduğu sanılmamalıdır.

Avrupa matbaalarındaki mürettip odalarında kaç türlü harf bulunduğu, «punto» nâmıyla kaç muhtelif numarada harfler olduğu ve bunların mecmuu bizim parçası ziyâde olan harflerin miktarına hemen hemen yaklaştığı şâyân-ı kayıttır. Harf kasalarımızın gözleri çok olmakla beraber harf ve kelimelerin tertibinde güçlük olmadığını söyliyebiliriz. Mısır'da Şark ve Garb yazılarından hangisinin kasa başında daha süratle toplanıp dizilebileceğinin, imtihan bâbında Bulak Matbaası'nda bir fen hey'eti huzurunda tecrübesi yapılmıştır. Lâtin harfleriyle yazılı bir sahifeyi ve aynı miktarda Arap hurufatıyla yazılı bir sahifeyi iki usta mürettibe aynı zamanda vermişler ve bunlar kasa başında bu sahifeleri dizmişlerdir. Neticede her ikisinin de sahifelerini birbirlerine müsâvi bir zamanda dizdikleri meydana çıkmıştır. Yine haber vereyim ki; Bulak Matbaası kendi harflerinin adedini, mükâfatlar vâdedip müsabaka açarak birçok mütehassıslar vasıtasıyla pek çok eksiltmiştir. Bir de Mısır'da çizgi ve rakamları da dâhil olduğu halde Arap harflerini yetmişdört adede kadar indiren yazı makineleri yapılmıştır. (Bugün bu kısaltma daha da ileriye götürülerek aynı lâtin harflerinde olduğu gibi yirmisekiz tuş ihtiva eden Arapça daktilolar vardır. -Nâşir.)

Bugün bütün resmi dâireler, yazılarını bunlarla yazmaktadır. Başkalarının kaydettikleri fenni terakkiyle harfleri azaltmalarını görmemezlikten gelerek bunların çeşitliliğinden şikâyet ve değiştirilmelerine teşebbüs etmek insaf işi değildir.

İstanbul'da vaktiyle «Encümen-i Dâniş» tarafından sağır kâf'a yani «sana, bana» gibi kelimelerin kekezden okunan kâflarına husûsî bir işâret konulmuş ve bundan sonra da «olmak, bulmak, öpmek, gülmek»deki muhtelif ötrelere sıra gelerek vavlarının üzerine ayrı ayrı işâretler konulmuştu.

Merhum «Ebuzziya Tevfik Bey» bu kabil işâretli harfler dökerek bazı küçük kitaplar dahi tab ettirmişti.

Lisanımızı en iyi kullanan merhum Cevded Paşa işbu «kâf ve vav» harflerine «Encümen-i Dâniş» tarafından husûsi işâretler konulduğunu yazmış hattâ «Kavâid-i Türkiyye»sinde bu harflerin işâretlerini de göstermiştir. Yani mes'ele o vakit takarrur etmiş ve tesbit de edilmişti. Mes'eleye bir de mâarifin sür'at ve yayılması noktasından bakalım: Şöyle ki, bugün de Mısır'da çıkan Arapça büyük gazetelerin harf ve sahifelerini döküm makineleri ile tertib ve basım makinalarında silindir sahifelerin arasından tomar kâğıtları geçirilerek tab ediyorlar.

Bu matbaalardaki basım sür'ati ise erbabının malûmudur. Lüzumunda iki üç saat zarfında sekiz sahifelik büyük bir gazetenin kırkbin nüshasını basıp keserek dürüp büküp atıyor.

Bundan yirmi sene evvel Amerikalı insaniyet hâdimi bir misyoner, mantığını zihniyetine uydurarak Mısırlıların medeniyette pek geri kalmış olmalarına, sebep olarak Arap harfleriyle yazı yazmalarını göstermiş ve Mısırlıların kendi aralarında konuştukları avam Arapçasını lâtin harfleriyle yazmadıkça Avrupa maarifini umum arasında sür'atle neşre muvaffak olamazlar iddiasında bulunmuştu. Hattâ bu papaz, insaniyet nâmına diye paralar da sarfederek lâtin harfleriyle bastırdığı avam Arapçası bir takım risâleleri neşretmek fedâkârlığında (!..) bile bulunmuştu.

Sözü uzatmayalım!.. Mısır'ın eli kalem tutan kimseleri arasında bu bahis epeyce münakaşa edildikten ve örselendikten sonra, buruşturularak çöp sepetine atılmıştı. Bütün lisanlarda olduğu gibi Arapça dahi lehçe ve ıstılâh cihetinden memleket memleket hattâ şehir şehir birbirinden farklı bulunduğundan, kudsiyetinden dolayı sâbit kalan Kur'an-ı Kerim lisanı yani fasih Arapça bütün Arap kavim ve kabileleri arasında yazılı olarak meram ifâdesine yegâne bir vâsıta olmuştur. Mısırlılar avâmi lisanlarını lâtin harfleriyle yazdıkları gün diğer dildaşlarından ayrılacak ve sürüden ayrılan kuzular gibi çobanları kurt olacaktır.

(Devamı var)

Aradan tam ikibin yıl geçtikten sonra diriltilen İbranî yazısı İslâm harfleri gibi sağdan sola yazılan bu yazıyı İsrail parası üzerinde görüyorsunuz.

TÜRKÇE'YE SUİKASD

Halil Nihad Boztepe

En önce bil ki Elifba değildir, Alfabedir.
Bilip gönülden inanmak kamûya vecibedir.

Nedir kerâmeti zaten, ne var Elif, be, te de?
Arap hurufudur onlar, unut da a, be, ce de!

Biraz da konuş, yaz, biraz da böyle dene!
Kader dedikleri şeyin de bak ki; cilvesine:

Cihanda olmuş iken doğruluk belâ elife,
Şu yolda etti Fuzulî de beddua Elife:

«Düş ey Elif istikâmetinden,
Şerm eyle bu kadd-ü kametinden!»

Yamanlığ ettin ey üstad, yahşılığ varken!
Bu inkisarı elif beklemezdi hiç senden!

Elif de vardı muradın yolunca tavr-u edâ.
Ne yaptı, bilmiyorum, mum gibiydi karşında:

Emir kulundu, durur muydu? Git dedin gitti!
Sanır mısın ki; fakat gitmesiyle iş bitti?

Elif gidince hemen arkasından A geldi!
Bilinmiyor buna nerden hayır-düa geldi!

Gidenle gitti neler, sor, gelenle geldi neler!
İkinci defa ölürsün ademde duysan eğer!

Tedirgin oldu, Elifbaya *uydu, gitti* ilim!
Fakat değil yeri boş, Alfabeyle *geldi bilim!*

Berâberinde bunun geldiler bili'*yle* bilik!
Kabul edildiler, olmuştu dilciler birlik!

O beddua ile iş böyle oldu ey üstad!
Büyüksün, affına mağrur olur da der ki Nihad!

Ne var yazın, ne dilin şimdi, Türk için yoksun!
Sen istedin, onu senden sen eyledin yoksun!

Değil mi kafiyem enfes? Bugünkü dildendir!
*Bir âferin değer elbette, irticâlen'*dir!

★

Nebat'*a* bitki *demişler... Şu bildiğin* ot *dur.*
Odur ya, ismi değişmiş... Nasıl olur, deme, dur!

Yabanda bitmedi, dil bahçesinde bitmiştir!
Bin ihtimam ile has bahçivan eğilmiştir!

Eğitme *sorma nedir, anladın karîne ile,*
Birazdan anlatırım iyce, şimdi dur, dinle:

Kurumca İlm-i nebatata dendi Bitkibilik!
Arapça, Farsça yasak... İsteyen desin Botanik!

Bugünkü dilci demez Şey... *Arapça bir söz bu!*
Üvey sayılmalıdır, işte nesne *var, öz bu!*

Demek ki Nesnebilik, şimdi, *İlm-i Eşyadır.*
Ne inciler veriyor, bak, bilik ne deryadır!

Bilince şiveyi Tarih *e Dün-bilik demeli!*
Bu, dünbelek gibi bir şeyde olsa bellemeli!

Palavradır ya, bırak, dünbelek müverrihtir!
Cihanda kendisinin bir menendi var: Şâir!

Önemli bir konu *dur, yani bir mühim* mevzu!
Kaside yazmağa birden uyandı bir arzu!

Fakat bunun yeri yok şimdi, çok uzun sürecek.
O dünbelekler için çekmek istemem de bir emek!

Sebil

herşey hak için

KAÇAK'A

İstanbul'a müslümanlar gelecekmiş, dediler.
Bir Münafık benî âdem tuttu garbın yolunu...;
HÂK gelecek, BÂTIL zâil olacakmış dediler.
Şapka düşer, kel görünür. Bu da HAKK'ın oyunu.

Ustaoğlu

Almanya Postası

SEBİL'İN ALMANYA BASKISI:

Gazetemiz SEBİL'in Almanya'da basılabilmesi için gerekli hazırlıklar ilerlemektedir. Ancak basın iş kolundaki grev tamamen kalkmış değildir. Bu sebepledir ki; gazetemizin Almanya baskısını ikinci altı aylık devrenin ilk sayısı olan yirmiyedinci nüshadan itibaren başlatmayı kararlaştırmış bulunmaktayız. Başyazarımız Kadir Mısıroğlu ilk tecrübe baskılarında bulunmak üzere 30 Haziran 1976 tarihinde Frankfurt'ta olacaktır. Şimdiden Almanya baskısına yapılacak ilâve için yazı ve haberlerinizi bekleriz.

Gazetemizin Almanya'da basılacak olan nüshalarının satışı için gerekli idâre ve dağıtım teşkilâtı üzerinde çalışılmaktadır. Şimdiden mahalli cemiyetlerde vazifeli olsun veya olmasın muhitinde gazetemizi satmak isteyenlerin satabilecekleri miktarları Frankfurt Hamidiye Câmii adresiyle SEYFİ ŞENOĞLU veya MEKKİ YASSIKAYA ile adresi herkesçe mâlûm HASAN DAMAR'a müracaat ederek bildirmelerini ve satış şartlarını öğrenmelerini rica ederiz.

Gazetemizin ilk yirmialtı sayısı ciltli ve ciltsiz olarak Almanya'ya bol miktarda gönderilecektir. Beher nüshanın satış bedeli 1 DM. dir. Almanya'daki abonelerimizden yıllık 60 DM. tahsil edilmiş bulunduğundan bu abonelerimize cilt kapaklarını parasız olarak vereceğimizi müjdeleriz.

Namaz Vakitleri:

Almanya'daki kardeşlerimizin namaz vakitlerini mahalli olarak takip edebilmelerini temin maksadiyle bazı ehemmiyetli şehirlere göre tanzim edilmiş aylık namaz vakitleri cetveli neşredeceğiz. Almanya'ya mahsus olan ilâvemizde yer alacak bulunan bu cetveli kesip duvara asabilir ve namaz vakitlerini bununla tâkip edebilirsiniz.

Allah'ın selâmı ve âtıfeti üzerinize olsun.

SEBİL

AKINCILARA MESÂJ

Hergün açılan bir yeni şûbesiyle hızla bütün vatana yayılan ve tarihimizdeki meşhur «akıncı rûhu» nu canlandırmak maksadıyla kurulmuş olan AKINCILAR DERNEĞİ'nin umûmî merkezinden teşkilâta tamim edilmek üzere hazırlanan ve neşri ricasıyla gazetemize gönderilen aşağıdaki mesajı maaliftihar takdim ediyoruz:

Aziz kardeşlerim!...

Bütün milletler, genç nesilleriyle övünürler. Âti, genç nesillerin eseridir. Bunun içindir ki; her milletin gençliği mevcud düzenlerini, siyâsî iktisâdî ve içtimâî sistemlerini daha ileriye götürmek ve daha ideal bir nizâmın hayâl ve arzusu içinde bulunurlar. Her milletin genç nesilleri, âtideki ideal nizâmı bilfiil temin etmeye, bunun için şartları hazırlamaya ve o nizamın manevi yapı taşı olmaya mecburdurlar!

Şurası mutlak bir gerçektir ki; mâzisi olmayanlar, ruhsuz ve köksüzdürler. Kültürsüz ve tarihsiz milletlerin genç nesillerine verecek hiç bir kıymet hükmü, hayat ve dünya görüşü, milli düşünce ve idealleri de olamaz! Zira âti, ancak geçmişin, tecrübe ile iktisab edilmiş değerlerinin hâlin icaplarına göre yoğrulup hazırlanmasıyla teminat altına alınabilir.

Akıncı kardeşlerim!..

Biz tarihin en şerefli ve soylu bir milletinin çocuklarıyız. Her sâhada olduğu gibi, sınâi ve çağdaş gelişmeler karşısında da içinde bulunduğumuz güçlükler bizi en küçük bir aşağılık duygusuna sevketmemelidir. İç ve dış düşmanlarımızın bizi önce mânen çökertmek sonra da üzerimizde emperyalist emellerini hattâ fiilî işgâl ve istilâlarını gerçekleştirmek gâyesini güttüklerini asla unutmamamız gerektir.

Bizler bugün, binbir çilenin içinde, materyalist bir ahlâksızlığa doğru yol alan bir gidişin tevlid eylediği buhrandan kurtulabilmek için ruh ve benliğimizin en gizli ve mukaddes bir köşesinde «İslâm Dünya Görüşü»nün tefekkür, tahassüs ve ahlâkî ölçülerini yaşatmaya muvaffak olmuş, neşvünemâ hâlinde bir nesliz. Ecdâdımızdan mevrus engin kültürle, tarihimizin şan ve şereflerle dolu hâtıralarına sahip çıkarak bunları «Akıncı Gençlik» olarak günümüzün sınâi ve maddi icaplarıyla telife ve bu sûretle mânen ve maddeten mesûd ve müreffeh bir yarın hazırlamaya memur ve mecbur bulunmaktayız.

İşte milliyetçi ve mukaddesatçı bir «AKINCI» nesil olarak, genciyle memuruyla, işçisi ve esnafıyla «İslâm-Türk Kültürü» nü bütün yurt sathına nakşetmeye ve hâkim kılmaya mecbur olduğumuz inancındayız. Zihinlerinde Batı'nın sahte, sun'i ve çaresiz sloganlarıyle bunların remzettiği zehirli ideolojiler bulunanlar AKINCI hamlemiz karşısında ezilip yok olmaya mahkûmdurlar. Bu köksüz ve taklitçi cereyanlara karşı en küçük bir tâviz vermeden şanlı ecdâdımıza yakışır bir fikir, iman ve hamle ikti dar ve seviyesiyle bu aziz dâvayı AKINCILAR olarak mukaddes bayrağımız ve Kur'anımız gibi Türkiyemizin sathındaki her burca dikecek ve hâkim kılacağız!...

Gayret AKINCILAR'dan TEVFİK ALLAH'tandır.

Tevfik Rıza ÇAVUŞ
Akıncılar Derneği
Umûmî Reisi

Sebil

herşey hak için
Haftalık, tarafsız, siyasi edebi tarihi gazete
Yıl: 1 Sayı: 21
BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazıişleri Müdürü:
KADİR MISIROĞLU
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
İDAREHANE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
Posta Çek Nu: 97446
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.
Almanya Mümessilleri
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Haeckel str. 13
Umûmî Tevziat: SABRİ ÖZAKAR

سبيل
كل شئ للحق
جريدة اسبوعية، سياسية مستقلة، تاريخية ادبية
ص.ب: ٨٠٨ استانبول - تركيه

Sebil

EVERTHING DEVOTED TO THE TRUTH (HAQQ)
An Independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808
İstanbul/TURKEY
PHONE: 26 38 96
21 C. Evvel 1396
PRICE: 5 T.L.
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Haeckel str. 13
phone: 0531 — 32 36 89
Representative of England
İSMAİL ERÜNSAL